

فهرست مطالب

۷	درباره نویسندها
۹	سخن مترجم
۱۱	فصل ۱: OCD قابل درمان است
۱۷	فصل ۲: OCD چیست؟ و آیا به OCD مبتلا هستم؟
۳۳	فصل ۳: گزینه‌های درمان، موانع و آمادگی
۴۹	فصل ۴: ABCهایی که به مغزتان مجال تغییر می‌دهند
۶۱	فصل ۵: ABCهای تغییر فکر
۸۳	فصل ۶: ABCهای تغییر رفتار
۱۰۳	فصل ۷: کنار هم گذاشتن یادگرفته‌ها با روش ORDER-ABC
۱۱۷	فصل ۸: تمرین طراحی برنامه‌های درمان با ORDER-ABC
۱۵۱	فصل ۹: برنامه درمانی ORDER-ABC من
۱۷۷	فصل ۱۰: عادت‌های سالم
۱۸۵	فصل ۱۱: وسوسه‌های سلامت
۱۹۷	فصل ۱۲: کمک به احتکار
۲۰۹	فصل ۱۳: پیشگیری از بازگشت (عود) با روش ORDER-ABC

کاربرگ‌های پیوست از سایت قابل دانلود است.

درباره نویسنده‌گان

جان ب. آردن^۱ مدیر آموزشی سلامت روان مراکز طبی کایزر پرمننت^۲ کالیفرنیای شمالی است. او نظارت بر یکی از بزرگترین برنامه‌های آموزشی سلامت روانی در دنیا را بر عهده دارد. همچنین وی نویسنده کتاب کار «اضطراباتان را درمان کنید»^۳ و همکار نویسنده کتاب «غلبه بر اختلال استرس پس از ضربه»^۴ و «درمان مبتنی بر مغز»^۵ است.

دانیل دال کورسو^۶ رئیس طب رفتاری حوزه خدماتی کایسر پرمننت هایوارد- فرمونت^۷ کالیفرنیای شمالی است. اختلال وسواسی- بی اختیاری حوزه خاص علاقه‌مندی ایشان است، به طوری که پایان‌نامه او در زمینه "مدارهای مغزی که در شروع، با ماندگاری و درمان OCD دخالت دارند" بود. همچنین او همکار مؤسس و رهبر گروه درمانی OCD در بخش روانپزشکی کایزر پرمننت والثو^۸ می‌باشد.

-
1. John B.Arden Ph.D
 2. Kaiser permantnte
 3. The heal your Anxiety workbak
 4. Can qutring post – traumatic stress disordgr
 5. Brain – Bastd Thtapy
 6. Daniel Dalcorso psy.D
 7. Kaiser permantnte's Hayward - Fremont
 8. Vallejo

سخن مترجم

اختلال وسواس را امروزه باید یکی از بزرگترین مشکلاتی دانست که در حوزه اختلال‌های بالینی قد علم کرده است. مهمترین ویژگی این اختلال را باید ضعف اساسی اراده دانست. افراد مبتلا به این اختلال از نعمت شروع و یا پایان ارادی یک عمل یا یک فکر در زمینه خاصی از فعالیتها یا افکار و تصاویر ذهنی خود محرومند. در عین حالی که آنها در سایر امور زندگی خود از این موهبت برخوردارند، به نحوی غیرمنطقی در برابر انجام یا توقف اعمال خاصی ضعیفند. آنها بازها با خود عهد می‌بندند که از تکرار یک عمل خود داری می‌کنند و برای چندمین بار پیمان می‌شکنند و دوباره همان کار را تکرار می‌کنند. مشکل وقتی پیچیده‌تر می‌شود که آنها گاهی دوره‌های بهبودی را تجربه و گاهی این عمل غیررادی جایه‌جا می‌شود. اطرافیان آنها که معمولاً درگیر با این مشکل هستند، نیز بر وخت اوضاع می‌افزایند آنها بر حسب قدرت و یا علاقه و نوع ارتباط خود تلاش می‌کنند این مشکل را کنترل کنند و در بسیاری از اوقات این مشکل با دخالت دیگران بدتر می‌شود. از این فراتر گاهی متخصصان روان‌شناس نیز درک درستی از این اختلال نداشته و با مداخله‌های غیر اصولی فرد را نسبت به درمان مقاوم‌تر می‌کنند. وسواس اغلب توسط خود فرد وسواسی هم به خوبی درک نمی‌شود، حتی اگر معتقد باشد این یک اختلال است. چرا که رفتار او با این اختلال در اغلب موارد از مواجهه با یک سرماخوردگی هم قابل قیاس نیست. آنها ظاهراً خود را بیمار می‌دانند اما در باطن به چنین اعتقادی باور ندارند. وقتی آنها سرما می‌خورند دارو مصرف می‌کنند و استراحت می‌کنند. اما، اغلب آنها حاضر نیستند به تمرین‌های روان‌درمانگری یا مصرف دارو به شکلی مرتباً و مطابق دستود پزشک عمل کنند. به همین دلیل وسواس به خوبی مورد درک و درمان قرار نمی‌گیرد و شاید به همین دلیل است که انجمان روان‌پژوهی آمریکا در آخرین مجموعه طبقه‌بندی خود (DSM-5، ۲۰۱۳) موضوع بیش را در تشخیص این اختلال برجسته کرده است.

در ایران بر اساس تجربه چندین ساله در درمان و پژوهش در این حوزه باید اذعان داشت که مشکل وسواس از پیچیدگی‌های بیشتری برخوردار است. همراه شدن این اختلال با دیگر اختلال‌ها در بسیاری از موارد موجب ناکامی درمانگران می‌شود. در تجربه گروه درمانگری از حدود ۱۰۰ بیمار وسواسی که داوطلبانه به درمانگاه روان‌درمانگری مراجعه کرده بودند، بیش از ۸۰ درصد به اختلال شخصیت هم مبتلا بودند و برخی مبتلا به اختلال دو قطبی نیز بودند. همگن کردن این گروه از وسواس‌ها بسیار دشوار بود.^۱

در DSM-5، ویژگی اختلال وسواس-بی اختیاری یا OCD را حضور اجرارها (بی اختیاری‌ها) و/ یا وسواس‌ها می‌داند. وسواس‌ها^۲ عبارتند از تصاویر ذهنی/کشش‌ها^۱ یا افکار راجعه و مقاوم که به

۱. این پژوهش‌ها و درمان وسواس در مرکز مشاوره و خدمات روان‌شناسی طبیعه سلامت-۲۲۵۷۲۲۷۴- ادامه دارد.

2. obsessions

صورت ناخواسته و آزاردهنده (مزاحم)^۲ تجربه می‌شوند، در حالی که اجرارها (بی‌اختیاری‌ها) رفتارهای تکراری یا کنش‌های ذهنی هستند که فرد احساس می‌کند او را برای انجام یک عمل در پاسخ به یک وسوسه یا بر اساس قواعدی که به طور دقیق^۳ باید به کار برده شوند؛ سوق می‌دهند. هرچند این اختلال نسبت به درمان مقاوم است و غلبه بر آن کار آسانی نیست، درمان وسوسه از آن جهت اهمیت دارد که نجات او به نجات یک خانواده و گاهی یک نسل منجر می‌شود. همراه کردن یک فرد مبتلا به وسوسه از مهمترین کارهای یک درمانگر است. اما به رغم همه این پیچیدگی‌ها این اختلال قابل درمان است.

کتاب حاضر تلاش می‌کند به آسان‌ترین وجه ممکن زمینه درک قابل درمان بودن این اختلال را نشان دهد. به زبان ساده وسوسه را توضیح داده است و مکانیزم‌های ایجاد و درمان آن را برای خواننده به زبان ساده بیان می‌کند. اما با توجه به طیف وسیع این اختلال ممکن است این کتاب برای همه قابل استفاده نباشد.

خداوند را سپاسگزاریم که توفیق آگاهی‌بخشی و کمک به قشری از دردمندان غریب جامعه را برایمان فراهم کرد و امیدواریم این تلاش ناچیز مورد تأیید او و مفید برای متخصصان و مبتلایان به وسوسه باشد. در ترجمه کتاب حاضر لازم است از خدمات آقای دکتر علی صدرالحافظی قدردانی کنیم. همچنین خدمات استاد گرانقدر دکتر ارجمند که زمینه چاپ چنین کتاب‌هایی را فراهم می‌کند سپاسگزاریم و موفقیت روزافزون برای وی و همکاران پرتلایشن آرزو می‌کنیم.

مسعود جان‌بزرگی
پاییز ۱۳۹۳

-
1. urges
 2. intrusive
 3. rigidly

فصل ۱

OCD قابل درمان است

جاناتان، نجار ۴۱ ساله‌ای است که از دوره دیبرستان عاشق دویدن است. او هر روز صبح سی دقیقه آهسته می‌دود، چون می‌داند ورزش یکی از بهترین راه‌های توقف اضطراب است. معمولاً بعد از دویدن، روز او با آرامش سپری می‌شود. اما، یک صبح پاییزی جاناتان روبروی خانه همسایه در فاصله یک آپارتمان دورتر از خانه خودش؛ جایی که در حال دویدن بود؛ متوجه چیزی روی جاده شد که از قرار معلوم، تکه‌ای از شیشه شکسته روی زمین چمن پوشیده از برگ‌های خشک بود؛ جاناتان چند قدم پس از شیشه ایستاد. او مطمئن بود که روی شیشه راه رفته و حین دویدن، با کفشنش آن خردش شیشه را روی چمن‌های زمین همسایه شوت کرده است. طی این چند دقیقه، جاناتان سناریوی ترسناکی در ذهنش ساخت که نمی‌توانست آن را از ذهنش دور کند؛ او تصوّر می‌کرد نور خورشید از طریق خردش شیشه متمنکر و تقویت شده و باعث شده برگ‌ها در آتش بسوزند. آتش پخش شده، خانه خودش هم در آتش سوخته و کودکان نیز کشته شده‌اند.

با اینکه جاناتان می‌دانست این سناریو، بسیار نامحتمل است؛ اما حدود نیم ساعت روی چمن‌های زمین همسایه دنبال تکه شیشه‌ای که آنجا نبود، می‌گشت.

او درگیر این نوع افکار خطرناک می‌شد و بعد مجبور بود کارهایی انجام دهد که ترس‌هایش را کاهش دهند. این نوع افکار ناخوانده و ترسناک برای جاناتان هر روز تکرار می‌شد. او بیشتر روز را صرف جنگیدن با وسوسات‌های عملی‌اش می‌کرد تا خود و دیگران را از خطرات غیرمحتملی که فقط در خیال‌هایش وجود داشت محافظت کند. افکار و اعمال او، رابطه‌اش با همسر و فرزندانش را به طور جدی تحت تأثیر قرار داده بود. همسرش تنها کسی بود که به او اعتماد می‌کرد تا اینکه مشکلش آنقدر حاد شد که همسرش به او اصرار کرد تا از یک متخصص حرفه‌ای کمک بگیرد.

اختلال وسوسات فکری - عملی یا بی‌اختیاری (به طور خلاصه OCD)^۱ نوعی اضطراب است که در انواع مختلف و با شدت‌های متفاوتی روی می‌دهد. این اختلال به صورت افکار تکرارشونده، مزاحم و ناخواسته‌ای تعریف می‌شود که وسوسات فکری نامیده می‌شوند و اغلب (نه همیشه) این فکرها درباره موضوعاتی ترسناکی هستند که بیرون راندن آنها از ذهن بسیار دشوار است. این افکار با اعمال بدنش یا ذهنی همراه می‌شوند که هدف آنها کاهش ناراحتی و احساسات‌های اضطراب‌آور هستند. از آن جهت این اعمال بی‌اختیاری یا وسوسات عملی خوانده می‌شوند که افراد مبتلا، مجبور به انجام آنها هستند تا اضطرابشان را تسکین دهند.

اکثر افراد مبتلا به OCD نمی‌دانند این اختلال چیست؟ و از ابتلا به آن آگاهی ندارند. موضوع بدتر این است که بسیاری از مراقبان سلامت حرفه‌ای، برای پرسیدن سوال‌های مناسبی که به تشخیص و درمان منجر شوند، آموزش ندیده‌اند. علاوه بر این، افراد مبتلا به OCD معمولاً در مورد نشانه‌های بیماری‌شان گیج می‌شوند یا از ابراز کردن آنها خجالت می‌کشند. تمام این موارد باعث ایجاد درد و رنجی عمیق و غیرضروری در این افراد می‌شود.

اگر فکر می‌کنید مبتلا به OCD هستید، لازم است که همین حالا سه چیز مهم را بدانید. اول (ینکه)، OCD به میزان زیادی قابل درمان است (یکی دو ثانیه روی این مطلب تعمق کنید). بله، OCD با دارو یا بدون دارو قابل درمان است. یعنی اگر شما شیوه افرادی هستید که OCD دارند، ممکن است از بهتر شدن منصرف شوید یا نگران این موضوع باشید که این مشکلات تا آخر عمرتان با شما خواهد ماند، اما مطمئن باشید می‌توانید احساسی بهتر از احساس امروزتان داشته باشید. دوم (ینکه)، برخی از افراد فکر می‌کنند چون OCD دارند، پس دیوانه‌اند. واضح است که این مطلب درست نیست. افراد مبتلا به OCD دیوانه نیستند. OCD، کاملاً قابل درمان است.

ذهن خود را مجدداً برنامه‌ریزی کنید و احساس خوبی داشته باشید

سوم (ینکه)، لازم است بدانید که بهتر شدن، با برنامه‌ریزی مجدد (مداربندی مجدد) یخشی از مغزتان به دست می‌آید که یادگیری آن؛ تنها از طریق عمل صورت می‌گیرد. به همین دلیل است که انجام تمرین‌های این کتاب، از مصرف دارو برای کنترل OCD تان مؤثرتر خواهد بود (از آنجا که مرايا و معایب مشخصی برای دریافت دارو وجود دارد؛ بعداً درباره آن بحث خواهیم کرد). درست مشابه با برنامه‌ریزی مجدد یک رایانه، لازم است که چیزهایی در مورد اینکه مغزتان چگونه کار می‌کند بدانید تا قسمتی که به خوبی کار نمی‌کند را غیرفعال کنید. کار ما راهنمایی کردن شما برای به کار گرفتن دستورالعمل‌های بهتر و جدید است. فقط به خاطر داشته باشید که گام‌های کوچک به نتایج بزرگی منتهی می‌شوند. درست مانند برنامه‌ریزی یک رایانه، باید این کارها در توالی درست خود انجام شوند. اما نگران نباشید، در این فرایند شما را گام به گام راهنمایی خواهیم کرد و در مدتی نه چندان طولانی، شما شاهد پیشرفت خود خواهید بود و متوجه خواهید شد که احساس اضطراب تان کمتر و کنترل تان بیشتر شده است.

اولین کاری که باید انجام بدهید

بسیار خوب، بباید با مواردی ساده شروع کنیم که خزانه عادت‌های شما را می‌سازند، چون این کار به شما کمک می‌کند تا احساس بهتری داشته باشید. اول، چند لحظه صبر کنید و توجه کنید که درست همین حالا چقدر احساس اضطراب و ناراحتی می‌کنید؟، وضعیت شما از نظر راحتی یا ناراحتی چگونه است؟

اضطراب از طریق آنچه SUD‌ها نامیده می‌شوند، اندازه‌گیری می‌شود؛ این کوتاه نوشته مخفف

"واحدهای ذهنی ناراحتی است"^۱، در واقع آنها نشان می‌دهند که شما در مقیاسی از ۱ تا ۱۰۰ چقدر مضطرب هستید یا چقدر احساس ناراحتی می‌کنید؟ تصوّر کنید "۱۰۰" به این معناست که شما در اوج ناراحتی و اضطراب هستید و احساس می‌کنید که دیگر یک ثانیه هم نمی‌توانید آن را تحمل کنید و ۱ به معنای این است که آرامش دارید و گویا همین الان از خواب و رؤیایی شیرین بیدار شده‌اید. احساس خود را در حال حاضر ارزیابی کنید و آن را از ۱ تا ۱۰۰ رتبه‌بندی کنید.

در مراحل بعدی، وقتی وارد برنامه درمان فردی شدید، از شما می‌خواهیم به ثبت نمره SUD عادت کنید. اما حالا، صرفًاً توجه کردن و نشان دادن میزان ناراحتی تان کافی است. به نظر می‌رسد این کار ساده باشد و ساده هم است. اما بسیاری از افراد مبتلا به اختلال‌های اضطرابی به طور اعم و افراد مبتلا به OCD به طور اخص، نمی‌خواهند که میزان ناراحتی خود را منعکس کنند. چون، از یک سو، اجتناب از چیزی که ممکن است موجب ناراحتی شود، طبیعی است و از سوی دیگر، اجتناب از چنین مواردی می‌تواند باعث شود که مشکل حادتر از آنچه هست شود. این همان چیزی است که در OCD اتفاق می‌افتد.

آگاهی از اینکه چه احساسی دارید، نقطه آغاز درمان شماست. به این توانایی "دونونگری"^۲ می‌گویند، یعنی اینکه حس‌های درونی بدنتان را درک کنید. مهم است که از میزان واقعی اضطراب‌تان آگاه باشید. به جای اینکه تصور‌تان از میزان اضطراب‌تان را بیان کنید. بسیاری از افراد احساس می‌کنند، متوجه می‌شوند که اوضاع به آن بدی که فکر می‌کردن، نیست. همگی ما تمايل داریم که موضوعات بد را در مقایسه با موضوعات خوب راحت‌تر به یاد بیاوریم. بعدها دستورالعمل‌های بیشتری در مورد چگونگی استفاده از SUD برای اندازه‌گیری میزان پیشرفتان، ذکر خواهیم کرد. البته اگر تاکنون این کارها را نکرده‌اید، الان دست به کار شوید و کارهای زیر را انجام دهید:

۱. خواندن این کتاب را متوقف کنید.
۲. چند ثانیه چشمان‌تان را بیندید.
۳. احساس‌های بدنی خود را تجربه کنید.
۴. اضطراب/ ناراحتی‌تان را از یک تا صد درجه‌بندی کنید.

آفرین! از همین حالا، شما برنامه درمان را شروع کردید.

1. subjective units of discomfort (SUD)
2. interoception

چگونه این کتاب به شما کمک می کند؟

شما یاد خواهید گرفت که OCD چیست و چگونه می توانید خود را با استفاده از راهکار درمانی قادر تمندی به نام "رؤیارویی با جلوگیری از پاسخ"^۱، درمان کنید. توضیح خواهیم داد که چرا این درمان مؤثر است و چگونگی استفاده از آن را هم آموزش خواهیم داد. همزمان با در میان گذاشتن برنامه های درمان مشکلات شما هستند؛ یاد خواهید گرفت که چه رفتارهایی به موفقیت منجر می شوند.

در این کتاب با مجموعه ای از تمرین های نوشتراری، شما را راهنمایی می کنیم تا برنامه درمانی خودتان را متناسب با نیازهای خاص، طراحی کنید. شما می توانید چیزی که بیشتر از همه خواهان تغییر دادن آن هستید را هدف قرار دهید و تا جایی پیش بروید که احساس راحتی کنید. با پیروی از تمرین های این کتاب، مجموعه های منظمی از فعالیت ها را به صورت گام به گام طراحی خواهید کرد که به احتمال زیاد باعث کاهش مشخص نشانه های OCD در زندگی تان خواهد شد.

آنچه برای دستیابی به این خواسته لازم است، آن است که برای خواندن و انجام دادن تمرین های پیشنهاد شده در این کتاب اراده کنید و با زمان و انرژیتان برای این کار، سرمایه گذاری کنید. همین که شما نقشه درمان فردی خود را طراحی کردید، لازم است نسبت به انجام دادن آن معهد شوید. احتمالاً نمی توانید همین الان این تعهد را بدھید چون نمی دانید نقشه درمانی شما شامل چه چیزهایی است. اما می توانید برای خواندن این کتاب و تهیه نقشه درمانی به خودتان تعهد بدھید.

شما را یاری می کنیم که بیش از حد، رنج نکشید. هر قدر زودتر شروع کنید زودتر نشانه های بهبودی را تجربه خواهید کرد. گرچه ممکن است این بهبودی ۱۰۰٪ نباشد، اما آنقدر قابل توجه خواهد بود که زندگی تان را به میزان چشمگیری بهبود بخشد. شما با پشتکار می توانید پیشرفت هایی از این دست را طی هفته های آتی، تجربه کنید.

۲ فصل

OCD چیست؟ و آیا به OCD مبتلا هستم؟

OCD چیست؟

OCD شکلی از اضطراب^۱ است که از افکار ناخواسته و مزاحمی تشکیل شده که دامنه‌ای از افکار آزاردهنده تا ترسناک، نفرت‌انگیز و حتی به طور ناراحت‌کننده‌ای عجیب و غریب را در بر می‌گیرد. از آنجا که بیرون کردن این افکار از ذهن بسیار دشوار هستند به آنها افکار "وسواسی" گفته می‌شود. اغلب، افکار وسوسی شامل نگرانی‌ها، واکنش‌ها، دلوایپی‌ها و ترس‌های نسبتاً بهنجاری (طبیعی) می‌شوند که بیشتر از حد معمول ظاهر می‌شوند. یک فرد وسوسی، قدرت برآورد احتمال به وقوع پیوستن افکارش در دنیای واقعی را از دست می‌دهد. معمولاً هرچه فرد بیشتر در مقابل چنین افکاری مقاومت کند، آنها قدرتمندتر و ناراحت‌کننده‌تر می‌شوند.

از آنجا که به سادگی از افکار وسوسی نمی‌توان رها شد. فردی که با این افکار محاصره شده است، نمی‌تواند به سادگی به توصیه فامیل و دوستان مبنی بر اینکه " فقط به چیز دیگری فکر کن" عمل کند.

موضوعات متداولی که افکار وسوسی حول آنها شکل می‌گیرند، عبارتند از:

- پاکیزگی، میکروب‌ها، آلودگی‌ها
- امنیت، اطمینان
- کمال، درستی، نظم، دقیق
- نیاز به ذخیره کردن یا جمع‌آوری اشیاء (احتکار)
- پرخاشگری، خشونت
- مسایل غیراخلاقی، جنسی، انحراف

اینها موضوعاتی هستند که همه افراد به آنها فکر می‌کنند، درباره آنها خبرهایی می‌شنوند و می‌خوانند، در مورد آنها آموزش می‌بینند و دارای تجربه‌های شخصی از آنها هستند. بسیاری از این نگرانی‌ها باعث می‌شوند که ما هر روز برای حصول اطمینان از سلامتی و امنیت‌مان، تصمیم‌گیری‌هایی داشته باشیم. هر چند، OCD، پاسخ مضطربانه‌ای است که به آسانی تحریک می‌شود، به طور وسیع تری شدت می‌یابد و بسیار بیشتر از نگرانی‌های "بهنجار" به طول می‌انجامد. همان‌طور که بعدها با جزئیات بیشتری بحث خواهیم کرد، این افکار، پاسخ اضطرابی مغز و بدن را فعال می‌کنند. دلیل آزارنده بودن اضطراب تا این حد آن است که اضطراب روش مغز برای وادار کردن ما به انجام کاری است تا آن اضطراب را متوقف کند. اضطراب ما را بر می‌انگیزاند تا توجه خود را بر حل مشکل متمرکز کنیم. چون فرد مبتلا OCD برای خشی کردن افکارش و کاهش دادن احساس‌های اضطرابی همراه با آنها در

۱. بر اساس یافته‌های جدید (DSM-5)، وسوسات فراتر از اضطراب است و ممکن است افسردگی را هم در مبنای خود جای دهد.

انجام دادن این اعمال احساس اجبار دارد. اعمالی برای متوقف کردن افکار و سواسی انجام می‌دهد که به آنها "بی اختیاری" ها^۱ (سواس‌های عملی) یا "آئین" ها^۲ گفته می‌شود. بی اختیاری‌ها می‌توانند به شکل افکار و همچنین رفتارها ظاهر شوند. کلمه "آئین" به توالی یا راهکار خاص اشاره دارد که شیوه‌ای "تصحیح‌کننده" از انجام بی اختیاری‌ها است، یعنی الگویی ثابت و انعطاف‌ناپذیر که فرد معتقد است انجام آنها برای کاهش اضطرابش ضروری است. بی اختیاری‌ها به طور کلی حتی از نظر فردی که آنها را انجام می‌دهد ماهیتی افراطی دارند.

سواس‌های عملی (بی اختیاری‌های) متداول شامل افراط در موارد زیر می‌شوند:

■ شستن دست‌ها، حمام کردن، آراستگی، تمیز کردن خانه

■ اجتناب از اشیای "آلوده"

■ چک کردن (وارسی) درها، پنجره‌ها، قفل‌ها، اجاق گاز و سایر وسائل خانه

■ شمردن، خواندن ذکر و دعا، تکرار کلمات

■ طی کردن مجدد مسیر حرکت یا رانندگی برای اطمینان از این که سهواً به کسی در راه آسیبی وارد نشده باشد

■ جمع‌آوری، ذخیره کردن، انبار کردن، احتکار

رفتارهای بی اختیار اغلب به شیوه‌ای منطقی با افکار و سواسی مرتبط می‌شوند. یعنی فردی که دارای ترس و سواسی از میکروب یا آلودگی است، دارای سواس‌های عملی (بی اختیاری) در شستن یا تمیز کردن خانه است. داشتن افکار و سواسی مربوط به امنیت با چک کردن و سواسی قفل درها و پنجره‌ها همراه می‌شود. داشتن افکار و سواسی در مورد رفتار غیراخلاقی اغلب با نماز خواندن و سواس‌گونه همراه می‌شود. با این حال، گاهی هیچ‌گونه ارتباط منطقی میان وسوس و فکری و عملی وجود ندارد. این مسئله به خصوص درباره وسوس عملی شمارش چیزها یا تکرار کلمات یا عبارات مشاهده می‌شود که فرد آنقدر کلمات یا عبارات را تکرار می‌کند تا این احساس برسد که این کارها را طبق نظم یا "کاملاً درست" انجام داده است.

یکی از ویژگی‌های جالب OCD که مورد توجه برخی از متخصصان بالینی است عبارت است از وجود ترس یا نگرانی مکرر در مورد در امان بودن دیگران. به عنوان مثال، گاهی اوقات، ابتلا به OCD بالا فاصله پس از بچه‌دار شدن یک زن شروع می‌شود. به طوری که افکار و سواسی او حول و حوش ایمنی فرزندش خواهد بود. البته، برای یک مادر نگران شدن درباره اینمی فرزندش، امری بهنجهار است. به طوری که بیشتر مادران (و پدران)ی که فرزندان کوچکی دارند تصدیق می‌کنند، فرایند فکری تقریباً

ثابتی در مورد اینکه فرزندانشان کجا هستند، آیا لباس‌های مناسبی پوشیده‌اند، غذا خورده‌اند یا خود را پوشانیده‌اند، آیا کرم ضد آفتاب زده‌اند، تکالیف مدرسه‌شان را انجام داده‌اند، آیا زیادی قند و شیرینی خورده‌اند و غیره وجود دارد. اما تفاوت این افکار با افکار وسوسی، همانگونه که قبلًاً اشاره کردیم، عبارت است از میزان سهولت و فراوانی به راه افتادن این ترس‌ها، میزان ناراحت‌کننده بودن آنها برای فرد، مدت زمان تداوم آنها و اینکه فرد برای آرام کردن خود باید چه کارهایی انجام دهد.

اگرچه به نظر می‌رسد وسوسات‌های عملی در همان لحظه وقوع اضطراب را کاهش می‌دهند و فرد را آرام می‌کنند، اما در واقع مدارهای مغزی OCD را فعال و تقویت می‌کنند. هر قدر فرد بیشتر درگیر اعمال وسوسی (آئین‌ها) می‌شود، مدارهای مغزی آن عادت، قوی‌تر می‌شوند. ما بعدها، در مورد جزئیات اینکه چگونه می‌توانید از این دانش استفاده کنید تا مدارهای مغزی OCD را تضعیف کنید و به طور همزمان مدارهای رفتارهای جایگزین سالم‌تر را تقویت کنید، بحث خواهیم کرد.

آیا من مبتلا به OCD هستم؟

شدت علائم OCD دامنه گسترده‌ای دارد. OCD در برخی افراد تا حدی شدید است که آنها ساعت‌بیسیاری از روز را به طور کامل تحت تسلط آن سپری می‌کنند. در برخی از افراد شدت علائم OCD به قدری خفیف است که آنها می‌توانند این علائم را حتی از دید افراد نزدیک به خودشان پنهان کنند و وقت زیادی از آنها را هم نمی‌گیرند. هر کسی که از وسوسات فکری و عملی رنج می‌برد حتماً تشخیص OCD روی او نمی‌گذارند. با این حال، در صورتی که شما افکار و رفتارهایی را که در این بخش توصیف شده، در خود می‌بینید، این کتاب برای شما مناسب خواهد بود.

بیایید به نمونه‌هایی از انواع مختلف OCD نگاهی بیندازیم، تا بتوانیم آنها را که در مورد شما صدق می‌کند، شناسایی کنیم، اغلب، افرادی که از OCD رنج می‌برند مبتلا به بیش از یک نوع OCD هستند.

مفهوم‌های اصلی رفتارهای بی‌اختیار (وسوسات عملی) عبارتند از:

- شستن و تمیز کردن
- وارسی کردن (چک کردن)
- تکرار کردن
- شمارش
- نیاز به نظم و کامل بودن
- احتکار
- اشتغال به آئین‌های ذهنی

من مبتلا به کدام نوع وسوسه هستم؟

در صورتی که توصیف‌ها و مثال‌هایی که در فصل قبل ارائه شدند، به نظر می‌رسد بسیار مشابه با وضعیت شما باشند، وقت آن رسیده است که ببینید به چه نوع (انواعی) از OCD مبتلا هستید. به شما یک پرسشنامه ارائه می‌کنیم. از رفتارهای وسوسی (بی اختیاری‌ها) شروع خواهیم کرد چون در بیشتر موارد، آنها آشکارتر هستند. سپس به شما کمک می‌کنیم تا افکار وسوسی‌تان را مشخص کنید. به یاد داشته باشید بی اختیاری‌ها، عبارتند از رفتارها یا کنش‌های ذهنی‌ای که شما احساس می‌کنید نسبت به انجام دادن آنها کشش دارید و احساس می‌کنید در صورتی که نتوانید آنها را انجام دهید، به میزان قابل توجهی دچار ناراحتی یا اضطراب می‌شوید. در کنار هر یک از رفتارهای وسوسی که دارید، علامت ✓ بزنید. وارسی کنید که کدامیک در مورد شما کاربرد دارند. افراد دارای OCD اغلب حوزه‌های گوناگونی را مشخص می‌کنند. در پایان فهرست هر یک از انواع بی اختیاری‌ها، رفتارهای مشابه دیگری را بنویسید که انجام می‌دهید حتی اگر ۱۰۰٪ اطمینان ندارید که آنها وسوس عملی باشند. این کار به شما کمک می‌کند تا میزان شدت OCD‌تان را ارزیابی کنید.

شستشو و تمیز کردن

فهرست زیر شامل موارد متداولی است که افرادی مبتلا به OCD، اغلب به شیوه‌ای آئینی (تشrifاتی) آنها را بیش از اندازه می‌شویند یا تمیز می‌کنند. در صورتی که فراوانی و شدت شستن و تمیز کردن موارد زیر در دامنه طبیعی قرار دارند، کنار آن علامت ✓ نزنید. اما، در صورتی که می‌دانید یا شک دارید که بیش از افراد دیگر این اعمال را انجام می‌دهید، کنار آن علامت ✓ بزنید.

برای شستن یا تمیز کردن موارد زیر احساس اجبار می‌کنم:

- دست‌هایم
- کل بدنم
- پیشخوان آشپزخانه و کف زمین
- ظروف و لوازم آشپزخانه
- لباس‌ها، کفش‌ها
- فرش، موکت
- حمام
- گنجه‌ها
- کیبورد رایانه، گوشی تلفن
- اتومبیل
- پارکینگ

-
- حیاط
 - پل گذر جلوی پارکینگ اتومبیل
 - سایر موارد (آنها را مشخص کنید)

آن سوی سکه تمیز کردن و شستن افراطی، اجتناب یا پرهیز از چیزهایی است که نیاز به شستن و تمیز کردن را تحریک می‌کنند. فهرست زیر را مرور کنید و بینید که آیا هیچیک از موارد زیر با تکاههای تمیز کردن افراطی شما ارتباط دارد یا خیر؟
از آنجا که از آلدگی می‌ترسم، احساس می‌کنم مجبورم که از موارد زیر اجتناب کنم:

- میکروب، چرک، گرد و خاک، چربی
 - دستگیرهای در، گیرهها
 - دست دادن به دیگران یا لمس کردن آنها
 - غذا بهویژه گوشت خام
 - دستشویی عمومی
 - پول
 - خون، مدفوع، ادرار، بزاق، عرق
 - پشم حیوانات
 - مو
 - دسته سوخت‌گیری پمپ بنزین
 - افراد خاص یا نژادهای خاص
 - محله‌ها، ساختمان‌ها، بخش‌هایی از شهر
 - سایر موارد (آنها را مشخص کنید)
-

وارسی کردن (چک کردن)

احساس می‌کنم مجبورم که موارد زیر را وارسی کنم، اینکه آیا:

- درها و پنجره‌ها بسته شده‌اند یا قفل هستند
- وسایل برقی مثل بخاری، یا اتو خاموشند یا از پریز کشیده شده‌اند
- در یخچال بسته است
- شیرآب چکه نمی‌کند
- کارهای دفتری تمام شده یا به درستی انجام شده‌اند
- بررسی منابع خبری برای اینکه ببینم مبادا منجر به حادثه‌ای شده باشم یا ناخواسته کسی را

آزار داده باشم

- ❑ فشار خونم، قند خونم، نبض و دمای بدن
- ❑ مسیر رانندگی یا سایر فعالیت‌هایی که انجام داده‌ام تا بینم که مبادا کسی را ناخواسته آزرده باشم یا به کسی صدمه زده باشم
- ❑ غذاها (برای وجود چیزهای ناپیدا نظیر بخش‌هایی از حشرات یا مواد سمی)
- ❑ بدن خودم برای اینکه نشانه‌هایی از بیماری یا جراحت را پیدا کنم
- ❑ فهرست سایر مواردی که وارسی می‌کنید را بنویسید

تکرار

احساس می‌کنم مجبورم کارهای زیر را یا به تعداد دفعات خاصی انجام دهم یا به انجام دادن آنها تا زمانی که احساس کنم آنها را به طور کامل یا "دقیقاً درست" انجام داده‌ام، ادامه دهم:

- ❑ گفتن کلمات، عبارات، دعاها، آوازها (با صدای بلند یا زیرلب)
- ❑ زمزمه کردن، صاف کردن گلو، ایجاد صدای خاص
- ❑ روشن و خاموش کردن لامپ‌ها
- ❑ داخل و خارج شدن از اتاق
- ❑ بستن زیپ، دکمه، لباس پوشیدن
- ❑ خواندن کلمات، جملات و غیره
- ❑ لمس کردن، ضربه زدن، تقدیم کردن چیزی به تعداد دفعات معین
- ❑ پرسیدن برای اطمینان خواهی مجدد
- ❑ سایر موارد (آنها را مشخص کنید)

شمارش (شمردن)

احساس می‌کنم مجبورم موارد زیر را بشمارم:

- ❑ کلمات
- ❑ گام‌ها
- ❑ نفس‌ها
- ❑ تماس‌ها، ضربات، تقدیم
- ❑ صدایها
- ❑ اشیای موجود در جیب، کیف یا کیف پول
- ❑ افکار (تعداد دفعات خطور کردن یک کلمه، عبارت یا شی به ذهن)
- ❑ افراد، اتومبیل‌ها یا اشیایی که عبور می‌کنند

- انواع اشیا نظیر نوع پوشاسک، ساخت اتومبیل یا علامت تجاری نوشیدنی
- اشیای تصادفی
- کاشی‌های سقف
- سایر موارد آنها را (مشخص کنید)

نیاز به نظم و کامل بودن

- احساس می‌کنم مجبورم
- همه چیز را هم تراز کنم، صاف کنم یا هم‌سطح کنم
 - چیزها را منظم کنم (آنها را در توالی "صحیح" قرار دهم).
 - چیزها را (در الگویی که احساس کنم "دقیقاً درست" هستند) مرتب کنم.
 - اشیاء و یا چیزهایی که باعث اختلال در کامل بودن می‌شوند را بردارم، تمیز کنم یا منظم کنم.
 - سایر موارد (آنها را مشخص کنید)

احتکار

- احساس می‌کنم مجبورم موارد زیر را جمع‌آوری کنم و/یا از اینکه از موارد زیر محروم شوم، احساس ناراحتی می‌کنم:

- روزنامه‌ها، مجلات، مقاله‌ها
- ظروف شیشه‌ای، بطری‌ها، قوطی‌ها
- لباس، کفش
- ابزار، مصالح ساختمانی، آهن قراضه‌ها
- اتومبیل‌ها، ماشین‌های چمن‌زنی، بخش‌های مختلف موتور
- حیوانات پارچه‌ای، عروسک‌ها
- چیزهایی که از خیابان پیدا می‌کنم
- سایر موارد (آنها را مشخص کنید)

اشغال به آئین‌های (وسواس) فکری

- احساس می‌کنم مجبورم برای ثبت بعضی چیزها، از کنش‌های ذهنی نظیر موارد زیر استفاده کنم:

- نماز خواندن یا دعا کردن
- تکرار کردن زیرلب کلمات یا عبارات
- ختنی کردن یک فکر با فکر کردن به چیزی مخالف با آن

- پرسیدن از خانواده یا دوستان برای اطمینان یابی مجدد
- سایر آئینهای ذهنی

من نمی‌توانم از فکر کردن در مورد کارهایی نظیر موارد زیر که انجام داده‌ام، ممکن است انجام داده باشم و یا ممکن است انجام دهم جلوگیری کنم:

- اشتباهات، شرمساری‌ها
- آنچه در طول روز گفته‌ام
- مسائل جنسی - می‌ترسم کار اشتباهی انجام دهم به عنوان مثال کودکی را بیازارم، به کسی تجاوز کنم، از کسی درخواست رابطه جنسی کنم یا هم‌جنس باز شوم
- به صورت تصادفی به فردی آسیب بزنم، به عنوان مثال به افراد مورد علاقه‌ام یا به غریبه‌ها خشونت - می‌ترسم که برخلاف میلم، به خودم یا افراد مورد علاقه‌ام، یا به غریبه‌ها صدمه بزنم
- ممکن است باعث ایجاد تصادف‌های فاجعه‌آمیز شوم
- ممکن است از طریق افکارم به دیگران آسیب بزنم
- گناه کردن یا کارهای کفرآمیز
- سایر موارد (آنها را مشخص کنید)

داشتن فهرست کاملی از وسوسه‌های عملی تان مهم است. دوباره فهرست‌های بالا را مرور کنید و اطمینان حاصل کنید هر چیزی که در مورد شما صدق می‌کرد را علامت زده‌اید. اطمینان حاصل کنید که وسوسه‌های عملی (یا "وسوسه‌های فکری صرف" یعنی وسوسه‌های فکری که با رفتار وسوسی مشخصی همراه نمی‌شوند) که در فهرست‌های بالا وجود نداشتند را به فهرست‌های خودتان اضافه کرده‌اید. اگر مواردی وجود دارند که 10% مطمئن نیستید جزء رفتارهای وسوسی یا فکرهای وسوسی باشند، باز آنها را هم به فهرست‌های خودتان اضافه کنید. با جستجویی دقیق رفتارهایتان را زیر نظر بگیرید و تا حد امکان فهرستی جامع تهیه کنید. تا وقتی موارد بالا را کامل نکرده‌اید، به خواندن این کتاب ادامه ندهید.

اکنون مدت زمان متوسطی که برای هر نوع رفتار یا فکر وسوسی که باعث ایجاد اضطراب یا نسراحتی در شما می‌شود، صرف می‌کنید را برآورد کنید. این زمان‌ها را در جدول زیر یادداشت کنید و مجموع آنها را در ردیف پایین بنویسید. شما صرفاً مدت زمانی که صرف انجام موارد فوق کرده‌اید را به صورت تخمین باید بنویسید و لازم نیست که مدت زمان انجام دادن آنها را به صورت دقیق یادداشت کنید. فقط لازم است مشخص کنید که چند دقیقه یا چند ساعت از وقت قاتم را به این کارها یا افکار اختصاص می‌دهید. در صورتی که این مدت زمان به ساعت است، چند ساعت؟ اگر احساس می‌کنید حدس شما دقیق نیست، اشکالی ندارد شما می‌توانید بهترین حدسی را که ممکن است، بزنید. بعد، در خلال روزهای آتی می‌توانید به نظارت‌گری خودتان پردازید و ببینید که آیا حدس شما صحیح بوده یا نیاز به اصلاح دارد. این برآورد به شما کمک می‌کند تا میزان شدت نشانه‌هایتان را مشخص کنید.

همین که جدول زیر را پر کردید، می‌توانید میزان شدت نشانه‌هایتان را با استفاده از مقیاس‌های اندازه‌گیری صفحهٔ بعد تفسیر کنید.

جدول زمان‌بندی وسوسه‌های فکری و عملی

مدت زمان / صرف شده برای وسوسه‌های فکری	مدت زمان صرف شدن برای وسوسه‌های عملی	
		شستن و تمیز کردن
		وارسی
		تکرار
		شمارش
		نیاز به نظم و کمال
		احتکار
		اشتغال به آیینه‌های فکری
		مدت زمان کل

کاربرگ آمادگی برای تغییر کردن

به سؤالهای زیر پاسخ دهید تا از آمادگی خود برای شروع کردن برنامه‌ریزی مجدد مغزتان، آگاه شوید: (دور یکی از گزینه‌های هر سؤال که با وضعیت شما مطابقت دارند دایره بکشید. در هر سؤال، ۱ برابر با خیر یا اصلاً و ۵ برابر با کاملاً درست یا بله است).

انگیزش

۱	OCD مانع کارهای می‌شود که می‌خواهم انجام دهم.	۱ ۲ ۳ ۴ ۵
۲	OCD مانع می‌شود تا احساسم آنگونه که دلم می‌خواهد، باشد.	۱ ۲ ۳ ۴ ۵
۳	OCD مانع می‌شود تا آنگونه که دلم می‌خواهد، فکر کنم.	۱ ۲ ۳ ۴ ۵
۴	دلم می‌خواهد از زندگی بیشتر لذت ببرم.	۱ ۲ ۳ ۴ ۵
۵	کنترل کردن OCD به من احساس خوبی از پیشرفت می‌دهد.	۱ ۲ ۳ ۴ ۵
۶	انتظار دارم وقتی بتوانم فکرهایم را هدایت و کنترل کنم، کارهای بیشتری بتوانم انجام دهم.	۱ ۲ ۳ ۴ ۵
۷	خانواده‌ام و کسانی که دوستشان دارم زمانی بیشترین بهره را خواهند برد که من کنترل بیشتری روی خودم داشته باشم.	۱ ۲ ۳ ۴ ۵
۸	وقتی بتوانم کنترل بیشتری روی خودم داشته باشم، خانواده‌ام و کسانی که دوستشان دارم، از مزایای آن بهره‌مند خواهند شد.	۱ ۲ ۳ ۴ ۵
(.....) میانگین = $\frac{7}{.....}$ نمره کل		

اراده^۱

۱	از OCD خسته شده‌ام و می‌خواهم که بهتر شوم.	۱ ۲ ۳ ۴ ۵
۲	غلبه بر این مشکل و پیشرفت کردن در آن، برایم بسیار پربار است.	۱ ۲ ۳ ۴ ۵
۳	من آنقدر قوی شده‌ام که بتوانم بسیاری از دوره‌های بد OCD را پشت سر بگذارم و مطمئناً می‌توانم از پس این برنامه درمانی هم بریایم.	۱ ۲ ۳ ۴ ۵
۴	بر این باورم که درمان می‌تواند زندگیم را بهبود بخشد.	۱ ۲ ۳ ۴ ۵

¹. willingness

۵ حتی اگر در مورد انجام دادن برخی از تمرین‌ها مضطرب باشم، قصد دارم آنها را انجام دهم.

(.....) میانگین = $5 \div (.....)$ نمره کل

تجربه

۱ ۲ ۳ ۴ ۵	مواقعی را به خاطر می‌آورم که از پس مشکلات سخت برآمده‌ام و باعث شده‌ام اوضاع روپراه شود.
۱ ۲ ۳ ۴ ۵	گاهی اوقات فکر می‌کنم نمی‌توانم کاری کنم، ولی بعد می‌بینم از پس آن برمی‌آیم.
۱ ۲ ۳ ۴ ۵	قبلاً به درمان OCD پرداخته‌ام و می‌دانم چگونه آن را پیش ببرم.
۱ ۲ ۳ ۴ ۵	درباره OCD مطالعه کرده‌ام.

(.....) میانگین = $4 \div (.....)$ نمره کل

حمایت

۱ ۲ ۳ ۴ ۵	افرادی که در کنارم هستند از من حمایت می‌کنند تا بهتر شوم.
۱ ۲ ۳ ۴ ۵	دوست/ یکی از اعضای خانواده‌ام هست که می‌تواند به من کمک کند.
۱ ۲ ۳ ۴ ۵	روان‌درمانگری دارم که می‌تواند به من کمک کند.
۱ ۲ ۳ ۴ ۵	با دکتر یا روان‌پزشکم درباره OCD صحبت کرده‌ام.
۱ ۲ ۳ ۴ ۵	برای کنترل OCD دارو مصرف می‌کنم.
۱ ۲ ۳ ۴ ۵	عضو یک گروه حمایتگر هستم (یا قصد دارم که چنین گروهی را پیدا کنم).

(.....) میانگین = $6 \div (.....)$ نمره کل

فهرست باورها و افکار تان

درست	غلط	رتبه ۱-۳
☐	☐	۱ در صورتی که همه چیز درست نباشد، احساس بسیار بدی خواهم داشت.
☐	☐	۲ من همیشه باید کامل باشم.
☐	☐	۳ من باید تحت کنترل افکارم باشم
☐	☐	۴ باید اطمینان حاصل کنم که هر چیزی کاملاً در جای خودش قرار گرفته است.
☐	☐	۵ در صورتی که یک وهله از امور روزانه‌ام حذف کنم، یا یک قدم اشتباه بردارم روز بدی خواهم داشت.
☐	☐	۶ افکارم می‌توانند بهراه انداز نده ضرر / تصادف / یا بروندادهای بد باشند.
☐	☐	۷ مجبورم افکارم را پاک و خالص نگهدارم.
☐	☐	۸ یک فکر وحشتناک در مورد یک فرد، می‌تواند به او صدمه بزنند.
☐	☐	۹ اساساً من مرتب یک اشتباهی شده‌ام.
☐	☐	۱۰ من باید قبل از موعد بفهمم که قرار است چه اتفاقی بیفتد.
☐	☐	۱۱ لازم است از اینکه صدرصد همه چیز روپراه است، مطمئن شوم.
☐	☐	۱۲ در صورتی که فردی سرماخورده وارد اتاق شود، من هم بیمار خواهم شد.
☐	☐	۱۳ در صورتی که انگشت‌تم را ببرم، دچار گانگرن (سیاه شدن و تباهی بافت) خواهم شد.
☐	☐	۱۴ وقتی بیمار می‌شوم، فکر می‌کنم قرار است بمیرم.
☐	☐	۱۵ امکان دارد در رستوران‌ها، دچار ایدز یا سایر بیماری‌ها بشوم.
☐	☐	۱۶ وقتی فردی چیزی مغرضانه یا بد به من می‌گوید، در مورد آن دچار وسوسه می‌شوم.
☐	☐	۱۷ نگران همه موقعی هستم که کاری را نادرست (بد) انجام دهم.
☐	☐	۱۸ ممکن است دیگران از اشبه‌ام، دچار رنج و ناراحتی شوند.
☐	☐	۱۹ وقتی به تصویرسازی ذهنی چیزی می‌پردازم، متقادع می‌شوم که آن را انجام خواهم داد.
☐	☐	۲۰ اگر دیگران متوجه افکارم شوند، آنها می‌فهمند که من بدم.
☐	☐	۲۱ وقتی به شمارش می‌پردازم یا با نوک انگشتانم ضربه می‌زنم، از اتفاق‌های بد می‌توانم جلوگیری کنم.
☐	☐	۲۲ باید آینه‌های صبحگاهی ام را انجام دهم و گرنه روز بدی خواهم داشت.
☐	☐	۲۳ در صورتی که قرار باشد اتفاق بدی بیفتد، آن اتفاق بد برای من خواهد افتاد.
☐	☐	۲۴ من روی بدترین چیزی که قرار است اتفاق بیفتد، حساب می‌کنم.
☐	☐	۲۵ بخت من بدتر از اقبال اغلب افراد است.
☐	☐	۲۶ وقتی اشتباهی رخ می‌دهد، تلاش می‌کنم که آنها را درست کنم.
☐	☐	۲۷ در صورتی که مضطرب شوم، آینه‌های وسوسی‌ام را انجام می‌دهم.
☐	☐	۲۸ تنها راهی که می‌توانم بواسطه آن با اضطرابم بجنگم، انجام دادن آینه‌های وسوسی‌ام است.
☐	☐	۲۹ در صورتی که مهار (کنترل) داشته باشم، اضطراب کمتری خواهم داشت.
☐	☐	۳۰ اگر نجات یا خون ببینم همه جا را نجس می‌دانم.

جدول خطاهای فکر

افرادی که برای درمان OCD به ما مراجعه کرده‌اند، برای تعداد زیادی از جمله‌های قبلی پاسخ "درست" را انتخاب کرده‌اند. در صورتی که شما به هر یک از موارد مذکور پاسخ "درست" داده‌اید؛ احساس اضطراب بیشتر و کنترل کمتری روی OCD تان دارید. به این علت که خودتان را با انتظاراتی که به شما انعطاف‌پذیری ناچیزی می‌دهند، اسیر کرده‌اید. ما به شما کمک خواهیم کرد تا به ساختاربندی مجدد برخی از باورها (فکرها) بیان پردازید تا به خودتان شانس مبارزه برای مدیریت بهتر OCD را بدهید. در جاهای خالی زیر، نمونه‌هایی از افکار خودتان را فهرست کنید و نوع خطای فکری هر یک را مشخص کنید. در صورتی که نیاز به یادآوری انواع خطاهای فکر دارید؛ دوباره تعریف‌های خطاهای فکر را مرور کنید. توجه خاصی روی سه خطای فکری که به عنوان "سه مورد اول" برای خودتان تیک می‌زنید، داشته باشید.

نوع خطای فکر	افکار من

شما را وی زندگی خودتان هستید. ذهن ما رشته ثابتی از افکار دارند که در فعالیت‌های روزانه‌مان بر اساس آنها عمل می‌کنیم. رویکرد و حالتی که شما برای توصیف هر تجربه به کار می‌گیرید، باعث ایجاد احساس‌هایی در شما می‌شوند. به عنوان مثال، در صورتی که متوجه شوید مدام به خودتان می‌گویید "من نمی‌توانم در یک دفتر شلوغ کار کرد مناسبی داشته باشم" یا "به نظر می‌رسد که این راه پایان خوشی ندارد" شما احساس‌های اضطراب‌آوری را [برای خودتان] ایجاد خواهید کرد. زیربنای این روایت را الگوهای فکری تشکیل می‌دهند که فراهم کننده زمینه‌ای برای تجربه کردن و شکل دادن به معنای آن هستند. این الگوی فکری را دارای سه لایه در نظر بگیرید: افکار اتوماتیک^۱، مفروضه‌ها^۲ و

². automatic thoughts

باورهای هسته‌ای^۴. هر یک از لایه‌ها عمیق‌تر شده و باعث می‌شوند که الگوی فکر شما پیش‌بینی‌پذیرتر، آشناتر و خشک‌تر شوند. در صورتی که شما اغلب اوقات شاد باشید، احتمالاً خواهان تغییر دادن ساختار زیربنایی این شادی نخواهید بود. اما، در صورتی که در بیشتر موقع مضررب، ناراحت یا افسرده باشید، این ساختار باید بهبود یابد. بیایید نگاهی به این لایه‌ها بیاندازیم.

³: assumptions

⁴: core belief

جدول افکار تصحیح شده

افکار تصحیح شده جدید	افکار اتوماتیک قدیمی
قبلًا هم این اتفاق افتاده بود و من از آنها رهایی یافتم.	دوباره افکار وسوسی ام به ذهنم خطور کرده‌اند.
من خرافاتی شده‌ام، این فقط احساس ناراحت‌کننده‌ای است که در بدنم حس می‌کنم.	اگر آینه‌های وسوسی را انجام ندهم، اتفاق وحشتناکی خواهد افتاد.
این فکر مسخره است. این از راه‌های انتقال ایدز نیست. حتی یک گزارش هم مبنی بر ابتلای کسی به ایدز از طریق توالت رفتن، وجود ندارد.	با نشستن روی توالت عمومی، مبتلا به ایدز خواهم شد.
این کار باعث، اتلاف انرژی ام می‌شود. این کار را نکن تا میل آن از بین برود.	باید که همه اتومبیل‌های قرمز رنگ خیابان را بشمارم.
من می‌توانم و به خودم کمک خواهم کرد.	من یک فرد آشفته و نالمیدم.
هیچ‌چیزی در دنیا بی‌نقص نیست، آنها همین طوری هم خوب هستند.	مجبورم قبل از اینکه اینجا را ترک کنم، همه کاغذهای روی میزم را مرتب کنم.
هیچ‌کس نمی‌تواند آینده را پیش‌بینی کند.	احساس می‌کنم که اتفاق بدی خواهد افتاد.
تومورهای مغزی به ندرت ایجاد می‌شوند. به احتمال زیاد این صرفاً یک سردرد معمولی است.	احتمالاً مبتلا به تومور مغزی شده‌ام.
هزاران فرد مبتلا به OCD هستند که حالشان بهتر شده است. پس من هم می‌توانم [بر آن غلبه کنم].	من همیشه از OCD رنج می‌برم. این کتاب نمی‌تواند به من کمک کند.

آیا افکار اتوماتیک فوق برایتان آشنا بودند؟ به اینکه چگونه افکار تصحیح شده باعث انعطاف‌پذیری و فراغت شما از افکار وسوسی و بی‌اختیاری‌ها می‌شوند، توجه کنید. افکار تصحیح شده، به طور مستقیم افکار اتوماتیک منفی را به چالش می‌کشند. از کاربرگ زیر استفاده کنید تا به خودتان واقعیت و امید را هدیه کنید. افکاری که باعث برانگیختن OCD تان می‌شوند را از جدول خطاها فکر به جدول زیر منتقل کنید. بعد آنها را با افکار تصحیح شده جدید، ابطال کنید. اطمینان حاصل کنید که افکار تصحیح شده، جملات درستی باشند که باعث افزایش انعطاف‌پذیری و سازگاری تان شوند و کمک کنند تا شما احساس بهتری داشته باشید.

از اینکه از جملات "من" با زمان حال برای نوشتمن افکار تصحیح شده جدیدتان استفاده می‌کنید، اطمینان حاصل کنید. این کار کمک می‌کند تا وقتی آنها را به خودتان می‌گویید، به شیوه‌ای قدر تمدنتر عمل کنند و به شما مجموعه‌ای جدید از افکار اتوماتیک مثبت‌تر را ارائه دهند. وقتی یکی از افکار اتوماتیک قدیمی تان را هدف قرار می‌دهید؛ آن را با یک فکر اتوماتیک مثبت تصحیح کنید. از فهرست زیر رونوشتی تهیه کنید و آن را همراه داشته باشید تا بتوانید به آن مجددأ

رجوع کنید. اغلب اوقات به مرور این فهرست بپردازید، تا این افکار مثبت جدید، به افکار اتوماتیک جدیدتان تبدیل شوند.

جدول مفروضه‌های تصحیح شده

احتمالاً تعداد زیادی از مفروضه‌هایتان را ثبت کرده‌اید. از کاربرگ زیر استفاده کنید تا آن دسته از مفروضه‌های منفی که باعث برانگیختن OCDتان می‌شود را ثبت کنید. سپس با نوشتن مفروضه‌های تصحیح شده آنها را ابطال کنید. به خاطر داشته باشید که مفروضه‌ها خرد نظریه‌هایی هستند که برای موقعیت‌های مختلفی به کار گرفته می‌شوند. اطمینان حاصل کنید که مفروضه‌هایی تصحیح شده انواع منفی آنها را ابطال خواهند کرد و به شما خرده نظریه‌های جدیدی را ارائه خواهند داد تا وقتی احساس می‌کنید غرق در افکار و سواسی شده‌اید، به شما کمک کنند. از کاربرگ زیر به گونه‌ای که در مثال قبلی نشان داده شد، استفاده کنید تا تغییرات مثبت را روی مفروضه‌هایتان ایجاد کنید.

مفروضه‌های تصحیح شده جدید	مفروضه‌های منفی قدیمی

درست مانند همان کاری که برای افکار اتوماتیک انجام دادید، می‌توانید تعداد زیادی مفروضه‌های کاهش دهنده، وسوسات تهیه کنید که نسبت به مفروضه‌هایی که به راه اندازی نموده رفتار وسوسی هستند، برایتان کارایی بهتری داشته باشند. اگر برای فکر کردن به مفروضه‌های جدید برای ابطال موارد قدیمی، تان با مشکلاً روی و شدید؛ به مرور مثال‌ها بیز دازد.

از میان مفروضه‌های جدیدی که نوشته‌اید، سه موردی که احساس می‌کنید واقعاً درست هستند و باعث احساس راحتی شما می‌شوند را انتخاب کنید. آنها را روی کارت نمایه در امتداد افکار اتوماتیک تصحیح شده‌تان بنویسید. این کارت نمایه را همراه داشته باشید و در اغلب اوقات به مرور آن پپردازید. تکرار راهی برای انتقال این شیوه جدید فکر کردن در مورد خودتان به افکار اتوماتیک روزانه‌تان است. با تکرار و تجربه بیشتر، این موارد به مفروضه‌های جدید شما تبدیل خواهند شد.

نوبت من است که به مغزم مجال دهم تا تغییر کند

حالا نوبت شماست که سعی کنید تا به بینش‌هایی در مورد OCD تان برسید. جدول زیر را کامل کنید. به افکار اتوماتیک، خطاهای فکر، مفروضه‌ها، باورهای هسته‌ای و افکار تصحیح شده که در تمرین‌های قبلی این فصل آنها را شناسایی کرده بودید، رجوع کنید. همه آنها را کنار هم قرار دهید و ارتباط‌های میان بخش‌های مختلف افکار و باورهایتان را روشن کنید. توجه خاصی به خرج دهید که باورهای تصحیح شده تأکیدی، محکم، ساده و درست بسازید تا این باورها بتوانند وقتی برایتان موقعیتی دوباره ایجاد می‌شود، برایتان کمک کننده باشند.

جدول ABC

افکار تصحیح کننده	باورهای هسته‌ای	خطاهای فکر	مفروضه‌های منفی	بروندادهای ترس‌آور	افکار اتوماتیک

دوباره به این تمرین برگردید و وقتی با سایر افکار اتوماتیکی که احساس می‌کنید مجبورید آنها را خنثی کنید، مواجه شدید، آنها را به این فهرست اضافه کنید. کدام مفروضه‌ها و باورهای هسته‌ای پایه آن افکار را تشکیل می‌دهند؟ کدام خطاهای فکری مانع آن می‌شوند که شما به وضوح به بررسی فکرهای وسوسی و رفتارهای بی اختیاری تان بپردازید؟

به خاطر داشته باشید به منظور آنکه به مغزتان مجال بدهید تا تغییر کند، لازم است به طور مداوم به چالش با افکار و باورهایی بپردازید که باعث ابقاء مدارهای فعلی مغزتان شده‌اند. مغز شما مادامی که به تدارک شرایط مناسبی برای انجام آن بپردازید، می‌تواند و تغییر خواهد کرد. ثابت شده است که نوشتن این افکار و مشخص کردن ارتباط آنها با هم، شیوه‌ای مناسب برای کاهش قدرت آنها و بازیابی قدرت مغز متغیر و منطقی تان است. در فصل بعدی، به تدارک فنون دیگری برای شما پرداخته‌ایم تا بتوانید از آنها برای ایجاد مجالی برای تغییر دادن مغزتان استفاده کنید.

جدول سلسله مراتب ERP شما

وقتی جدول ERP صفحه بعد را کامل می کنید با مجموعه ای کامل از راه های مختلفی که سواس شما را راه اندازی می کنند روبرو می شوید. این روش ها باعث اشتغال شما به رفتارهای بی اختیار یا اعمال سواس می شوند که از آنها به منظور ختنی سازی ناراحتی، تان استفاده می کنید.

حالا، جدول سلسله مراتب خودتان را تنظيم کنيد. از جدول راهاندازنده های وسوسی که نمره SUD آنها بالاتر از ۴۰ بود شروع کنید و آنها را به جدول زیر انتقال دهید. بیشتر افراد متوجه می شوند که در نظر گرفتن این سطح از SUD برای شروع کار مناسب است. این کار کمی ناراحت کننده است، اما آنقدر سخت نیست که نتوانید به تصویرسازی ذهنی آنها به هنگام مواجهه سازی پردازید. مواجهه سازی را با کاری شروع کنید که اطمینان دارید، در آن موفق خواهید شد. از شما می خواهیم در حالی که به طور همزمان شروع به برنامه ریزی مجدد مغزتان می کنید، ERP را هم شروع کنید. وقتی روی مواردی که نمرات بالاتری دارند کار می کنید، به راهاندازنده هایی که درجه بندی SUD آنها کمتر از ۴۰ است اتوماتیک وار حل خواهند شد. به محض اینکه همه موقعیت های به راهاندازنده، افکار و سوسی و اطلاعات SUD را به این جدول منتقل کرده باشد، آنها را از نمره SUD پایین به بالا رتبه بندی کنید تا برای اجرای گام بعدی آماده شوید. حالا درست آنگونه که لورا این کار را انجام داد آن رفتار های بی اختیاری را مشخص کنید که آنها را برای خنثی سازی ناراحتی تان به هنگام بروز هر به راهاندازنده به کار ببرید، و آنها را در ستون آخر جدول زیر یادداشت کنید. علاوه بر رفتار های آشکار، ثبت جلو گیری از موقعیت که یکی از شیوه های مدیریت و سوساس است و همچنین آینه های فکری را فراموش نکنید. این کار گام بزرگ دیگری برای رهابی شما از دام OCD است.

جدول سلسله مراتب ERP

کاربرگ مشاهدات

اولین گام در ORDER-ABC عبارت است از یادگیری مشاهده کردن و تمرین زیر که به شما کمک می کنند تا به تمرین پرداخته و همچنین شرایط لازم برای انجام بقیه گامها را نیز ایجاد کنید. به همین علت است که تمرین کردن این گام مقدماتی بسیار مهم است. با استفاده از کاربرگ زیر به مشاهده افکارتان پردازید و همینکه دیدید دارید به چیزی فکر می کنید، آن را سریع یادداشت کنید. در عرض پنج دقیقه، شما به سادگی به یک مشاهده گر فکرها یتان تبدیل می شوید. هر سی ثانیه یکبار یادداشت کوتاهی در مورد آنچه که به آن فکر می کنید - حتی اگر به شکل یک یا دو کلمه هم باشد کافی است - بنویسید و بعد دوباره به مشاهده جریان افکارتان پردازید. به عنوان مثال، ممکن است شما صرفاً مواردی نظیر "دلم می خواهد به خواندن ادامه دهم"، "فکر کردن به غذا"، "احساس اینکه دارم وقت را تلف می کنم"، "ذهنم خالی است، صرفاً خیره شده‌ام"، "توجه کردن به ضربان قلب"، "نگرانی در مورد مشکل کاری"، "نگرانی در مورد اینکه کسی مزاحم بشود"، "ترس از اینکه اگر نتوانم افکارم را کنترل کنم، فکرهای وسواسی شروع شوند" یا "احساس آرامش غیرعادی" را یادداشت کنید. این تمرین به شما کمک می کند تا به آگاهی بیشتری از جریان هشیاری درونی تان برسیم.

مشاهدات	
	دقیقه ۰/۵
	دقیقه ۱
	دقیقه ۱/۵
	دقیقه ۲
	دقیقه ۲/۵
	دقیقه ۳
	دقیقه ۳/۵
	دقیقه ۴
	دقیقه ۴/۵
	دقیقه ۵

با اینکه به نظر می رسد انجام دادن این تمرین ساده باشد، اما در صورتی که شما مشابه با بسیاری از افراد مبتلا به OCD باشید، این کار بسیار دشوارتر از آن چیزی خواهد بود که تصور می کنید. این

کار برای رهایی از فکرها یتان شما را دچار چالش می‌کند. بیشتر افراد در افکارشان غرق می‌شوند و مجبورند به مظلوم یادداشت کردن آنها، از این حالت خود را بیرون بکشند. این مهارتی است که به تمرين کردن نیاز دارد و ما شما را ترغیب می‌کنیم که هر روز این تمرين را انجام دهید. همانطور که ممکن است تصور کرده باشید، بخشی از مغز وجود دارد که بواسطه این تمرين قوی می‌شود. هر قدر این بخشن قوی تر شود شما برای بستن دروازه مخطط مغزتان وقتی که بازمانده است، به میزان بهتری مجهر خواهد شد.

کاربرگ یادآوری

این تمرین در گام یادآوری، به شما کمک می کند تا تمرین کنید که چگونه برچسب زدن باعث تغییر جهت و رها شدن شما از گیر افتادن در چرخه OCD مغز می شود. در کاربرگ زیر ده جمله بنویسید که می توانید به خودتان موقع فعال شدن OCD بگویید. هر آنچه به ذهستان خطرور می کند را بنویسید. این نوشته ها به شما کمک می کنند تا به خودتان یادآوری کنید آنچه تجربه می کنید واقعیت ندارد، بلکه OCD است.

کاربرگ یادآوری کردن به خودتان برای برچسب زدن به نشانه های OCD تان

۱	
۲	
۳	
۴	
۵	

به محض اینکه ده جمله را نوشتهید، آنها را دوباره بخوانید، و بالای ۵ مورد که خواندن آنها به شما آرامش بیشتری می دهد؛ علامت ✓ بزنید. این جملات را بارها و بارها تکرار کنید و آنها را به حافظه تان بسپارید. این کار باعث می شود تا این جملات در هیپوکامپ تان ذخیره شوند. حالا، وقتی می خواهید خودتان را آرام کنید، این جملات را به خودتان یادآوری کنید. به این ترتیب، این جملات به شما کمک می کنند تا اضطرابی که بوسیله آمیگدال تولید شده و باعث بازماندن دروازه جسم مخطوط تان شده غیرفعال شود. از حفظ کردن این جملات غفلت نکنید. به هنگام حمله OCD، این جملات می توانند کمک کننده باشند. بنابراین سر خودتان کلاه نگذارید. پنج جمله ای که برای شما بیشترین میزان آرامش را ایجاد می کند را چندین بار بخوانید.

جدول سلسله مراتب درمان با ERP لاکیشا

جدول سلسله مراتب درمان با ERP لاکیشا را مرور کنید و در مورد اینکه شما چگونه مواجه شدن با جلوگیری از پاسخ را برای کمک به او تنظیم می کنید، فکر کنید. سعی کنید خشی سازی تشریفات ذهنی را از تشریفات رفتاری متمایز کنید. یکی از رفتارهای او که رفتاری بسیار متداول در OCD هم هست، اجتناب از موقعیت های به راه انداز نده بود. برنامه درمانی را طراحی کنید که از اجتناب او از به راه انداز نده ها و اشغال به تشریفات ذهنی جلوگیری کند. در برنامه ERP می توانید از مواجه سازی مستقیم و همینطور مواجه سازی با تصویر سازی ذهنی استفاده کنید. هر خط از جدول سلسله مراتب درمان با ERP او را بخوانید و بعد قواعد مواجه سازی با جلوگیری از پاسخ تان را در خطوط زیر این جدول که مطابق با حروفی است که در جدول نوشته شده اند، بنویسید. آنچه اینجا برای لاکیشا طراحی می کنید، چیزی است که بزودی می توانید آن را برای خود تان به کار بگیرید.

جدول سلسله مراتب درمان با ERP لاکیشا

قواعد جلوگیری از پاسخ	قواعد مواجه سازی	رفتار خشی کننده / تشریفاتی / اجباری (یا اختیاری)	SUD ۱-۱۰۰	افکار اتوماتیک	موقعیت، فکر یا تصویر ذهنی به راه انداز نده
A	A	درخواست اضافه کاری، نشستن در اتوبیل و دعا کردن برای قدرت پیدا کردن برای اینکه کار درست را انجام دهم و دوباره سلامتی ام را به دست بیاورم.	۵۰-۷۰	نگرانم که به خانه بروم و کار و حشتاتکی انجام دهم. نگرانم که کار واقعاً اشتباهی از من سر برند که نشان دهد من واقعاً دیوانه شدمam.	آماده شدن برای ترک کردن محل کار و رفتن به خانه
B	B	منتظر می مانم تا مادرم به نزد او برود. از لاتونیا می خواهم که از خواهرش مراقبت کند. برایش به درگاه خدا دعا می کنم.	۶۰-۷۰	نگرانم که اتفاق بسیار بدی برای او بیافتد و فکرهایی که در مورد مادرن او دارم باعث شوند که بمیرد.	شنیدن صدای گریه جسمینا از اتفاق دیگر
B	B	به سرعت اتفاق را ترک می کنم و از خانه بیرون می روم.	۷۰-۸	با گذاشتن یک بالش روی صورتش او را خفه می کنم. بعد از حال می روم و نقش زمین می شوم و می خواهم که خودم را بکشم.	دیدن جسمینا که روی تخشن دراز کشیده است.

موقعيت، فکر يا تصویر ذهنی به راه اندازندگ	افکار اتوماتیک	SUD ۱-۱۰۰	رفتار ختنی کننده / تشریفاتی / اجباری (بی اختیاری)	قواعد مواجه سازی	قواعد جلوگیری از پاسخ
شيندن صدای گريه او وقتی در آغوش است.	نگرانم که تصادفاً او را محکم بغل کرده باشم و او را آنقدر محکم به سينه‌ام فشرده باشم که خفه شود.	۷۵	از مادرم می‌پرسم که آیا او را محکم بغل کرده‌ام؟ از مادرم می‌خواهم که او را در آغوش بگیرد. به او با شيشه شير می‌دهم تا صورت و ييني اش را ببینم.	D	D
بلغ کردن جاسمينا	می‌ترسم که جاسمينا از دستم بیافتد یا او را روی زمین پرت کنم.	۷۵-۹۰	روی زمین می‌نشينم و دور و برم بالش می‌گذارم. لاتونيا یا مادرم را وادار می‌کنم که کنارم باشنند. دعا می‌کنم.	E	E
غذا دادن به جاسمينا	آنقدر غذا در دهان جاسمينا بريزم که دهانش پر شده و غذا در گلويش پردد. من نگاه و خشت زده جاسمينا را ببینم و هيج کاري برای نجات دادن او انجام ندهم.	۱۰۰	از خدا می‌خواهم که هر وقت کاري کنم که ممکن باشد به فرزندم آسيبي برسانم همان لحظه مرا بکشد. سر کارم بمانم یا خودم را به خواب بزنم تا مادرم به او غذا بدهد. از لاتونيا بخواهم که مواطن من باشد و به من نگاه کند و بگويد که آیا در حال انجام عمل اشتباхи هستم؟	F	F

A. قواعد مواجهه‌سازی

A. قواعد جلوگیری از پاسخ

B. قواعد مواجهه‌سازی

B. قواعد جلوگیری از پاسخ

C. قواعد مواجهه‌سازی

C. قواعد جلوگیری از پاسخ

D. قواعد مواجهه‌سازی

D. قواعد جلوگیری از پاسخ

E. قواعد مواجهه‌سازی

E. قواعد جلوگیری از پاسخ

F. قواعد مواجهه‌سازی

F. قواعد جلوگیری از پاسخ

قواعد مواجهه‌سازی و جلوگیری از پاسخی که نوشته‌اید را با مواردی که لاکیشا در برنامه درمانی اش طراحی کرده، مقایسه کنید. در صورتی که متوجه شدید شما ایده‌های متفاوتی با آنچه که او تهیه کرده دارید، نگران نشوید. آنچه مهم است این است که شما به این مثال فکر کرده باشید و آن را به عنوان یک تمرین جدی انجام داده باشید. این بهترین راه برای آماده کردن شما برای تهیه برنامه درمان خودتان است.

جدول سلسله مراتب درمان ERP لاکیشا

موقعيت، فکر يا تصویر ذهنی به راه اندازندگی	افکار اتوماتیک	SUD ۱-۱۰۰	رفتار خنثی کننده / تشریفاتی اجباری (بی اختیاری)	قواعد مواجه سازی	قواعد جلوگیری از پاسخ
آماده شدن برای ترک کردن محل کار و رفتن به خانه	نگرانم که به خانه بروم و کار و حشتگری انجام دهم. نگرانم که کار واقعاً اشتباهی از من سرزنش دهد که نشان دهد من واقعاً دیوانه شدم.	۵۰-۷۰	درخواست اضافه کاری در طول دوره درمان نکنم و اگر به من پیشنهاد اضافه کاری شد "نه" بگویم، مگر اینکه اجباری و ضروری باشد. موقعيت که داخل اتومبیل هستم انجیل نخوانم.	داخل اتومبیل بشنیم و به مدت یک ساعت به محتوای ضبط شده در دستگاه پخش دیجیتال اتومبیل گوش کنم. نکته: این محتوای ضبط شده شامل نمایشنامه مواجه سازی با تصویرسازی ذهنی است که به آن در ادامه کتاب اشاره شده است.	۱. درخواست اضافه کاری در طول دوره درمان نکنم و اگر به من پیشنهاد اضافه کاری شد "نه" بگویم، مگر اینکه اجباری و ضروری باشد. ۲. موقعيت که داخل اتومبیل هستم انجیل نخوانم.
شنیدن صدای گریه جسمینا از اتفاق دیگر	نگرانم که اتفاق بسیار بدی برای او بیافتد و فکرهایی که در مورد مردن او دارم باعث شوند که بمیرد.	۶۰-۷۰	منتظر میمانم تا را در حالی که روی زمین نشسته ام، آرام کنم بعد از اینکه مادرم یا لاتونیا هم وارد اتاق شدند، او را از روی تختش بردارم و بغل کنم.	بروم کنار جسمینا و او را در حالی که روی زمین نشسته ام، آرام کنم بعد از اینکه مادرم یا لاتونیا می خواهم که از خواهرش مراقبت کنند برایش به درگاه خدا دعا می کنم.	۱. با مادرم و لاتونیا توافق کنم که وقتی من خانه هستم آنها از جسمینا مراقبت و نگهداری نکنند. ۲. از آنها بخواهم که حواس‌شان روی کارهای من باشد و مواظب کارهای من باشند، ولی اگر از آنها اطمینان دهی مجدد خواستم، پاسخی ندهند. ۳. در حال انجام هر کاری که باشم، آن را متوقف کنم و بروم کنار جسمینا و به مدت پانزده ثانیه به صدای گریه کردن او گوش کنم. ۴. موقعيت که جسمینا در آغوشم است دعا نخوانم در کل مدتی که او در آغوشم است، به او توجه کنم و با او صحبت کنم.
دیدن جسمینا که روی تختش دراز کشیده	با گذاشتن یک بالش روی صورتش او را	۷۰-۸	به سرعت اتفاق را ترک می کنم و از اجازه دهم که افکارم	۱. روی صندلی کنار تخت جسمینا بشنیم. ۲. اجازه دهم که افکارم	۱. اجازه ندارم که از موقعیت فرار کنم. ۲. در این موقعیت، دعا

قواعد جلوگیری از پاسخ	قواعد مواجهه‌سازی	رفتار خنثی‌کننده / تشریفاتی اجباری (بی‌اختیاری)	SUD ۱-۱۰۰	افکار اتوماتیک	موقعیت، فکر یا تصویر ذهنی به راهاندازنده
۳. این کار را در حالی که مادرم و یا لاتونیا با سکوت در کارام حضور دارند، انجام دهم. ۴. وقتی آماده بودم؛ بدون حضور مادرم یا لاتونیا؛ در اتاق بنشینم.	به ذهنم خطور کنند؛ به فکرهایم نگاه کنم تا زمانی که کم رنگ و محو شوند.	خانه بیرون می‌روم.		خلفه می‌کنم. بعد از حال می‌روم و نقش زمین می‌شوم و می‌خواهم که خودم را بکشم.	است.
۱. از مادرم و لاتونیا بخواهم که اتاق را ترک کنند و حتی اگر از آنها خواستم، به اتاق برنگردند. ۲. به افکارام اجازه دهم که به ذهنم خطور کنند؛ به نظره آنها پردازم بدون اینکه به دعا خواندن و ذکر گویی پردازم.	۱. بدون حضور مادرم یا لاتونیا در اتاق، در حالی که روی زمین نشسته‌ام جسمینا را در آغوش بگیرم. ۲. به اینکه به دعا خواندن و ذکر گویی پردازم.	از مادرم می‌پرسم که آیا او را محکم بغل کرده‌ام؟ از مادرم می‌خواهم که او را در آغوش بگیرد. به او با شیشه شیر می‌دهم تا صورت و بینی‌اش را ببینم.	۷۵	نگرانم که تصادفاً او را محکم بغل کرده باشم و او را آنقدر محکم به سینه‌ام فشرده باشم که خفه شود.	شنیدن صدای گریه او وقتی در آغوشم است.
۱. از مادرم و لاتونیا بخواهم که اتاق را ترک کنند و حتی در صورتی که من بخواهم هم به اتاق برنگردند.	در حالت ایستاده بدون حضور مادرم یا لاتونیا؛ جسمینا را در آغوش بگیرم و نگهدارم.	روی زمین می‌نشیم و دور و برم بالش می‌گذارم. لاتونیا یا مادرم را وادار می‌کنم که کنارم باشند. دعا می‌کنم.	۷۵-۹۰	می‌ترسم که جسمینا از دستم بیافتد یا او را روی زمین پرت کنم.	بغل کردن جسمینا
۱. وقتی در حال غذا دادن به جسمینا هستم با او صحبت کنم تا نتوانم به ذکر گویی و دعا خواندن پناه ببرم. ۲. با صدای بلند دعا نخوانم. ۳. مادرم یا لاتونیا در اتاق حضور داشته باشند ولی سکوت کنند و هیچ اطمینان‌بخشی مجددی	وقتی در خانه هستم من به جسمینا غذا بدhem.	از خدا می‌خواهم که هر وقت کاری کنم که ممکن باشد به فرزندم آسیبی برسانم همان لحظه مرا پکشد. سر کارم بمانم یا خودم را به خواب بزنم تا مادرم به او غذا بدهد. از لاتونیا بخواهم	۱۰۰	آنقدر غذا در دهان جسمینا بریزم که دهانش پر شده و غذا در گلویش بپرد. من نگاه وحشت زده جسمینا را ببینم و هیچ کاری برای	غذا دادن به جسمینا

قواعد جلوگیری از پاسخ	قواعد مواجهه‌سازی	شرایط ختنی کننده / تشریفاتی اجباری (بی‌اختیاری)	SUD ۱-۱۰۰	افکار اتوماتیک	موقعیت، فکر یا تصویر ذهنی به راهانداز نده
ندهند. ۴. وقتی آمادگی داشتم، هیچ کس موقع غذا دادن به جسمینا در اتاق حضور نداشته باشد.		که مواظب من باشد و به من نگاه کند و بگوید که آیا در حال انجام عمل اشتباہی هستم؟			نجات دادن او انجام ندهم.

جدول سلسله مراتب درمان با ERP

حالا شما برای اجرای پرچالش ترین بخش برنامه درمانی با ERP آماده هستید. روی جدول زیر دقیقاً مشخص کنید که قرار است چگونه خودتان را با بهراهاندازندۀ تان مواجه کنید و دقیقاً قرار است چه کارهایی را در راستای بخشی از برنامه تان برای جلوگیری از پاسخ انجام دهید و چه کارهایی را قرار است انجام ندهید. وقتی این کار را برای اولین بهراهاندازندۀ تان انجام دادید به مورد بعدی که درجه SUD بالاتری دارد، پپردازید.

وقتی این کار را برای کلیه بهراهاندازندۀ هایتان انجام دادید به مرور برنامه درمانی تان با فرد حمایت‌گر تان پپردازید. این مرور کردن به چندین دلیل بسیار مهم است. یکی از دلایل این کار آن است که متوجه تمامیت و کامل بودن کار تان بشوید. فکر کردن به موقعیت خودتان به طور عینی بسیار دشوار است. از فردی دیگر بخواهید تا از شما پرسد: "در صورتی که ... قصد دارید چه کنید؟" این کار به شما کمک می‌کند تا به موانع و مشکلاتی که ممکن است اتفاق بیافتد قبل از به وقوع پیوستن آنها فکر کنید. به این ترتیب، شما برای موفقیت آمادگی بیشتری خواهید داشت. دومین دلیل بسیار مهم برای مرور با فردی دیگر، این است که فکر کردن و صحبت کردن در مورد هر بهراهاندازندۀ برنامه مواجه شدن و قاعده جلوگیری از پاسخ به نوعی یک مواجه شدن با تصویرسازی ذهنی تلقی می‌شود. این مواجهه‌سازی اضافی به شما کمک می‌کند تا فرآیند برنامه‌ریزی (مداریندی) مجدد مدارهای مغزی تان را شروع کنید و به شما کمک می‌کند که از عهده این کار به آسانی و بهتر برآید. سومین دلیل این است که وقتی با فردی که قرار است شما را حمایت و ترغیب کند موضوعی را مطرح می‌کنید. انجام این کار برایتان بسیار مفید واقع خواهد شد.

اجبارها / تشریفات / رفتار ختنی کننده	SUD 1-100	خطای فکر	افکار اتوماتیک	موقعیت، فکر یا تصویر ذهنی بهراهاندازندۀ

قواعد مواجهه‌سازی

قواعد جلوگیری از پاسخ

اجبارها/ تشریفات/ رفتار خشی‌کننده	SUD ۱-۱۰۰	خطای فکر	افکار اتوماتیک	موقعیت، فکر یا تصویر ذهنی به راه‌انداز نده

قواعد مواجهه‌سازی

قواعد جلوگیری از پاسخ

اجبارها/ تشریفات/ رفتار خشی‌کننده	SUD ۱-۱۰۰	خطای فکر	افکار اتوماتیک	موقعیت، فکر یا تصویر ذهنی به راه‌انداز نده

قواعد مواجهه‌سازی

قواعد جلوگیری از پاسخ

اجبارها / تشریفات / رفتار خشی کننده	SUD ۱-۱۰۰	خطای فکر	افکار اتوماتیک	موقعیت، فکر یا تصویر ذهنی به راه انداز نده

قواعد مواجهه سازی

قواعد جلوگیری از پاسخ

اجبارها / تشریفات / رفتار خشی کننده	SUD ۱-۱۰۰	خطای فکر	افکار اتوماتیک	موقعیت، فکر یا تصویر ذهنی به راه انداز نده

قواعد مواجهه سازی

قواعد جلوگیری از پاسخ

موقعیت، فکر یا تصویر ذهنی به راه انداز نده	افکار اتوماتیک	خطای فکر	SUD ۱-۱۰۰	اجبارها/ تشریفات/ رفتار خنثی کننده

قواعد مواجهسازی

قواعد جلوگیری از پاسخ

موقعیت، فکر یا تصویر ذهنی به راه انداز نده	افکار اتوماتیک	خطای فکر	SUD ۱-۱۰۰	اجبارها/ تشریفات/ رفتار خنثی کننده

قواعد مواجهسازی

قواعد جلوگیری از پاسخ

موضعیت، فکر یا تصویر ذهنی به راه انداز نده	افکار اتوماتیک	خطای فکر	SUD ۱-۱۰۰	اجبارها / تشریفات / رفتار خشی کننده

قواعد مواجهه سازی

قواعد جلوگیری از پاسخ

موضعیت، فکر یا تصویر ذهنی به راه انداز نده	افکار اتوماتیک	خطای فکر	SUD ۱-۱۰۰	اجبارها / تشریفات / رفتار خشی کننده

قواعد مواجهه سازی

قواعد جلوگیری از پاسخ

اجبارها / تشریفات / رفتار خشی کننده	SUD ۱-۱۰۰	خطای فکر	افکار اتوماتیک	موقعیت، فکر یا تصویر ذهنی به راه انداز نده

قواعد مواجهه سازی

قواعد جلوگیری از پاسخ

حالا که برنامه درمانتان با ERP را تهیه کردید و آن را با فرد حمایت گرтан مرسور کردید، قبل از شروع و اقدام به درمان، یک کار کوچک دیگر هم برای برنامه ریزی مانده که باید انجام دهید.

کاربرگ تقویم درمان

SUD به هنگام پایان برنامه	SUD موقع شروع برنامه	مدت زمان واقعی اجرای درمان	مدت زمان برنامه‌بزی شده برای درمان	زمان واقعی اجرای درمان	زمان برنامه‌بزی شده درمان	به راه اندازندۀ (ها)	فرد حمایتگر که همراه من خواهد بود	روز هفته	روز
								شنبه	
								یکشنبه	
								دوشنبه	
								سه شنبه	
								چهارشنبه	
								پنجشنبه	
								جمعه	
								شنبه	
								یکشنبه	
								دوشنبه	
								سه شنبه	
								چهارشنبه	
								پنجشنبه	
								جمعه	
								شنبه	
								یکشنبه	
								دوشنبه	
								سه شنبه	
								چهارشنبه	
								پنجشنبه	
								جمعه	
								شنبه	
								یکشنبه	
								دوشنبه	
								سه شنبه	
								چهارشنبه	
								پنجشنبه	
								جمعه	
								شنبه	
								یکشنبه	
								دوشنبه	
								سه شنبه	
								چهارشنبه	
								پنجشنبه	
								جمعه	
								شنبه	
								یکشنبه	
								دوشنبه	
								سه شنبه	
								چهارشنبه	
								پنجشنبه	
								جمعه	

ابزار دیگری که در طی هر یک از جلسات درمان با ERP به شما کمک می‌کند عبارت است از جدول ثبت SUD، نمره SUD تان را هر ده دقیقه یکبار در حین درمان ثبت کنید. هدف اصلی این جدول این است که به شما کمک کند تا روی مواجهه شدنتان مرکز شوید، به پایش و نظارت‌گری

کاهش سطوح ناراحتی تان بپردازید، وقتی در درمان پیشرفت می کنید، پسخوراند (فیدبک) بگیرید تا به مغزتان کمک کند که به مداربندی مجدد خود بپردازد.

توافقنامه حمایت‌گری

این تفاوتفنامه نوع کمکی که (نام فرد حمایت‌گر) برایم در طی اجرای برنامه‌ام برای غلبه بر OCD ارائه خواهد داد را به طور واضح و صریح مشخص می‌کند. سه نوع حمایت عمدی که او برایم تدارک خواهد دید عبارتند از:

■ **ترغیب و تشویق.** بداند که من مشغول انجام برنامه خود- درمانگری هستم. از من در مورد پیشرفتمن پرسد. در صورتی که احساس کنم گیر افتاده‌ام یا نیاز به کمک به شیوه‌ای خاص داشته باشم، آمده صحبت کردن با من باشد.

■ **مرور برنامه‌ها.** او به مرور هر یک از کارهایم با "تشویق و ترغیب" پردازد. علاوه بر این با محتوای برنامه‌های این کتاب آشنا شود. موارد اختصاصی برنامه درمانی من را بداند و متوجه معنای تمرين‌های نوشتاری که قرار است با من در آنها سهیم شود، باشد. به هنگام فکر کردن به مشکلاتی که در اجرای برنامه‌ام پیش می‌آید به منظور طراحی یک برنامه خوب برای خودم بخواهد که به من کمک کند.

■ **کمک کردن و یاری‌گری.** شامل همه مواردی می‌شود که در بخش "مرور" برنامه‌ها ذکر شد، علاوه ارائه کمک به طور فعال برای اجرای برنامه درمانم. وقتی بخواهم، به هنگام اجرای جلسات درمان با ERP کنارم باشد. با چگونگی ابطال کردن افکار اتوماتیک منفی و باورهای هسته‌ای منفی‌ام آشنا باشد. هنگامی که دچار اغمض و روگردانی می‌شوم، نقاط قوتمن را به من یادآوری کند. هر وقت نیاز دارم مرا به صورت کلامی ترغیب و تشویق کند، اما هرگز تلاش نکند که مرا وادرار به انجام کاری کند که به او می‌گوییم نمی‌خواهم آن را انجام دهم.

مواردی که کنار آنها علامت ✓ زده‌ام، مواردی هستند که دلم می‌خواهد در مورد آنها کمک دریافت کنم.

فرد حمایت‌گر، باید کنار مواردی که مایل به انجام دادن آنها است علامت ✓ بزند.

- □ ۱. ترغیب کردن من برای انجام کامل همه تمرين‌های این کتاب
- □ ۲. همراهی در مرور کردن تمرين‌هایم
- □ ۳. کمک کردن به انجام کامل تمرين‌های این کتاب
- □ ۴. ترغیب کردن من برای تهیه برنامه شخصی درمان با ERP
- □ ۵. کمک کردن به من برای تهیه برنامه شخصی درمان با ERP
- □ ۶. مرور کردن برنامه شخصی درمان با ERP
- □ ۷. ترغیب کردن من برای شروع و پیگیری برنامه درمانی ام
- □ ۸. کمک کردن با بودن در کنار من به هنگام کار روی گام‌های درمانی سلسله مراتب درمان با ERP
- □ ۹. مرور پیشرفت من به هنگام کار روی گام‌های درمانی سلسله مراتب درمان با ERP

فرد حمایت‌گر

همچنین انجام ندادن مواردی که به ابقاء OCD، فردی از اعضای خانواده یا دوستان که به حمایت‌گری او پرداخته‌اید، مهم است.

کنار هر یک از مواردی که نباید انجام دهید ولی انجام داده‌اید علامت بزنید.

■ ارائه اطمینان‌بخشی مجدد به صورت کلامی (به عنوان مثال، گفتن اینکه او خوب است. مبتلا به سرطان/ایدز نیست. به کسی صدمه نمی‌زند، آدم خوبی است، در را قفل کرده است، نیازی به بیرون کشیدن دو شاخه دستگاه‌های برقی از پریز نیست و غیره).

■ به علت اینکه فردی که از او حمایت می‌کند از آلودگی می‌ترسد، شما به تعویض و شستشوی لباس‌ها یا تمیز کردن وسایل بپردازید.

■ وسایلی که باعث آلودگی می‌شوند را از خانه خارج می‌کنید تا دیگر آلودگی ایجاد نکنند.
■ قرار دادن وسایل خانه در جایی که قرار است باشد.

■ بهانه تراشی یا دروغ گفتن به دیگران در مورد اینکه چرا فردی که از او حمایت می‌کنید به میهمانی نیامده یا کارهایی که باید انجام دهد را انجام نداده است.

■ از آنجا که فکر می‌کنید شما باعث می‌شوید فردی که از او حمایت می‌کنید رنج ببرد یا خجالت بکشد، شروع به جروبحث کنید یا بیشتر از میزان انرژی که لازم است صرف کنید یا با او صادق نباشید.

■ از دست فردی که از او حمایت می‌کنید، عصبانی شده‌اید.

■ به مسخره کردن یا آزار دادن فردی که قرار است از او حمایت کنید، بپردازید.
■ برای حمایت‌گری از او، او را واپس بزنید یا به شما نشود اعتماد کرد.

■ سایر موارد:

متوقف کردن این رفتارها بخش مهمی از برنامه درمان محسوب می‌شود. به بحث و یادداشت کردن برنامه‌тан در مورد متوقف کردن این رفتارها بپردازید، به گونه‌ای که شما و فردی که قرار است از او حمایت کنید به هم کمک کنید تا او حالت بهتر شود.

این توافق‌نامه ما برای این است که چگونه به OCD پایان بیخشیم.

فرد حمایت‌گر

OCD مبتلا به

تاریخ:

اواسط درمان

تا اینجا شما چند جلسه از درمان را سپری کرده‌اید و تجاربی بلاواسطه برای کاهش اضطراب بدست آورده‌اید که بواسطه ERP برایتان حاصل شده‌اند. شما با دانستن چگونگی کارآمدی ERP بواسطه ارائه بیان‌های نظری آن، از مسیر درمان عبور کردید. شما می‌دانید که می‌توانید اضطراب را برای مدت زمان بیشتری نسبت به آنچه قبل‌اً فکر می‌کردید، تحمل کنید و ترس‌تان از چند مورد از بهره‌اندازندگان اولتانت را به گونه‌ای مدیریت کرده‌اید که یا این ترس‌ها کاهش یافته یا از بین رفته‌اند. برای این موفقیت‌ها به شما تبریک می‌گوییم! و اکنون می‌دانید که کارهای بیشتری هست که باید انجام دهید.

حالا، موقع مناسبی است تا آنچه که یاد گرفته‌اید را نشان دهید و در صورت لزوم روی جدول سلسله مراتب درمان‌تان با ERP تغییراتی در جهت مطابقت دادن شرایط‌تان با درمان ایجاد کنید. در صورتی که بتوانید با موفقیت پیش‌بینی کنید که چگونه ERP می‌تواند در مورد شما با پیشرفت همراه باشد و برنامه درمان‌تان بدون بروز مشکلات اجرا شود؛ این کار برایتان مفید خواهد بود. بنابراین زمان آن فرا رسیده است که از تجارتان استفاده کنید و کمک کنید تا جلسات درمان بعدی‌تان با راحتی بیشتری سپری شوند. پرسش‌های زیر برای کمک به شما طراحی شده‌اند تا تجارتان را به عمل درآورید و جلسات بعدی درمان را با موفقیت سپری کنید. مشابه با سایر تمرین‌های این کتاب، این سوالات در صورتی برایتان کمک کننده خواهد بود که به طور کامل به آنها پاسخ دهید. به جای اینکه صرفاً به پاسخ‌هایتان فکر کنید، آنها را بنویسید. این کار شما را قادر می‌کند که صراحتاً به جزئیات آنها فکر کنید.

آسان‌ترین موردی که در طی سه جلسه اول درمان با ERP تجربه کردم، این بود که

دشوار‌ترین موردی که در طی سه جلسه اول درمان با ERP تجربه کردم این بود که

تعجب‌آور‌ترین موردی که در طی سه جلسه اول درمان با ERP تجربه کردم این بود که

در صورتی که لازم باشد این جلسات را تکرار کنم، تغییرات زیر را روی برنامه درمان با ERP اعمال خواهم کرد:

قصد دارم جلسه بعدی درمانم را این گونه انجام دهم:

فرد حمایت‌گر باید بدون نگاه کردن به پاسخ‌های بالا، نتایج حاصل از مشاهدات خود را به صورت زیر یادداشت کند.

از نقطه‌نظر من، آسان‌ترین موردی که در طی سه جلسه اول درمان با ERP اتفاق افتاد این بود که

دشوار‌ترین موردی که در طی سه جلسه اول درمان با ERP اتفاق افتاد این بود که

تعجب‌آورترین موردی که در طی سه جلسه اول درمان با ERP اتفاق افتاد این بود که

در صورتی که قرار باشد این جلسات را دوباره تکرار کنیم، من پیشنهاد می‌دهم که تغییرات زیر در برنامه درمان با ERP ایجاد شود:

به نظرم، طی جلسات بعدی درمان به این ترتیب می‌توانیم پیشرفت کنیم که

حالا، پاسخ‌های خود را با پاسخ‌های فرد حمایت‌گر توانیم مقایسه کنید و در مورد آنچه تاکنون آموخته‌اید به بحث با هم پردازید. حالا در مورد اینکه چگونه می‌توانید در جلسه بعدی درمان پیشرفت کنید با هم بحث کنید. تغییرات اختصاصی که لازم است روی قواعد مواجه شدن همراه با جلوگیری از پاسخ، ایجاد کنید را یادداشت کنید. در صورتی که برنامه‌تان را تغییر دادید، اطمینان حاصل کنید که تغییرات مذکور را یادداشت کرده‌اید و به اینکه صرفاً آنها را به خاطر سپرده‌اید اعتماد نکنید. قرارداد درمانی تان را به گونه‌ای که در آن مشخص شود چگونه ERP را قرار است اجرا کنید، به روز رسانی کنید.

در صورتی که به هنگام فکر کردن در مورد نحوه پیشرفت در برنامه درمانستان با مشکلی مواجه شدید، فهرست زیر را برای اعمال تغییراتی که سایر افراد انجام داده‌اند در نظر گرفته و در صورت تناسب، آنها را اجرا کنید.

- قبل از شروع جلسه درمان با ERP، از یکی از تکنیک‌های تنش‌زدایی نظریه تنفس عمیق یا تنش‌زدایی عضلانی به مدت چند دقیقه استفاده کردم.
- از تکنیک تنش‌زدایی بعد از جلسه درمان با ERP استفاده کردم.
- قبل از انجام مواجه شدن واقعی، از مواجه شدن با تصویرسازی ذهنی استفاده کردم تا زمانی که سطح اضطرابم دیگر بالاتر از چهل نمی‌شد.
- برای جلسه ERP مدت زمان بیشتری را در نظر گرفتم.
- از فرد حمایت‌گرم خواستم که به میزان بیشتری در درمان مشارکت کند.
- دستورالعمل‌های مرتبط با اعضای خانواده و یا فرد حمایت‌گرم را به صورت روشن‌تر و واضح‌تر نوشتیم.
- برای مقابله با موقعی در طول جلسه درمان که احساس می‌کنم نامید شده‌ام، جملاتی ترغیب‌کننده و مثبت نوشتیم که در آن موقع آنها را به خودم بگوییم.
- جملاتی را که دلتنان می‌خواهد آنها را از فرد حمایت‌گرatan بشنوید، یادداشت کنید و آنها را به او بدھید تا فهرست کند و هنگامی که تمرین عملکرد را دارید تشویق‌های لازم را دریافت کنید.
- با ترس‌هایی که اتوماتیکوار به ذهستان خطر می‌کنند و خطاهای فکری که باعث فراخوانی آنها شده‌اند، با صراحة بیشتری روپرتو شوید.
- سناریوهای مواجه شدن با تصویرسازی ذهنی تان را با جزئیات بیشتر و به صورت مفصل‌تر بنویسید.
- مدت زمان بیشتری را به گوش دادن سناریوهای مواجه شدن با تصویرسازی ذهنی تان، اختصاص دهید.
- خودتان را با بهراهاندازندۀ‌هایی که تاکنون با آنها مواجه شده‌اید؛ مجدداً مواجه کنید تا زمانی که دیگر باعث فراخوانی استرس و آشفتگی تان نشوند.

در صورتی که به نظرتان هر یک از ایده‌های فوق مفید بود آنها را در برنامه درمان‌تان لحاظ کنید. حتی اگر مستلزم این باشد که شما کارهای بیشتری انجام دهید. این کار، نوعی سرمایه‌گذاری روی خودتان محسوب می‌شود که باعث دریافت پاداش قابل توجهی [در درازمدت برایتان] خواهد شد. این قسمت را بعد از هر چند جلسه درمان دوباره مطالعه کنید و به اصلاح برنامه‌تان و پیشرفت در آن ادامه دهید. برنامه درمان‌تان را به بهترین وجهی که ممکن است تنظیم کنید.

کاربرگ عادت‌های سلامت

از کاربرگ زیر برای ارزیابی و نظارتگری عادت‌های سلامتی تان استفاده کنید. هر گونه شکایت بدنی و عادت‌های بدی که ممکن است در ایجاد آنها دخالت داشته باشند را به صورت هفتگی یادداشت کنید. وقتی متوجه باشید که برای شکایت‌های بدنی تان چه کارهایی دارید انجام می‌دهید، با توجه به نمرات SUD که به آنها می‌دهید؛ ممکن است آنها به مرور از بین بروند. توجه داشته باشید که نمرات SUD شما چقدر به طرز غیرمعمولی بالا هستند. بعد یادداشت کنید که چگونه می‌خواهید این عادت‌های SUD را تغییر بدهید و عادت‌های سلامت را جایگزین آنها کنید.

کاربرگ نظارت‌گری رفتارهای واردی (چک کردن) سلامت

از کاربرگ زیر برای نظارت‌گری رفتارهای وسوس - بی اختیاری چک کردن سلامتی استفاده کنید. شکایت بدنی تان را یادداشت کنید و اطمینان حاصل کنید که نمره SUD تان در پاسخ به آن شکایت بدنی تعیین شده است. بعد رفتارهای بی اختیار چک کردن مرتبط با آن شکایت بدنی را یادداشت کنید. بعد، میزان نمره SUD تان را بعد از هر رفتار چک کردن یادداشت کنید. بعد قبل از اینکه وسوس‌های سلامتی تان دوباره بازگردند مدت زمانی که طول می‌کشد تا نشانه‌هایتان عود کند؛ را ثبت کنید این کار را با اندازه‌گیری افزایش نمره SUD تان انجام دهید و نمره SUD تان را هم ثبت کنید. هدف این کاربرگ آن است که به شما نشان دهد رفتارهای چک کردن در چرخه معیوب [وسوس‌های سلامت] دخالت دارند و باعث می‌شوند که شما نسبت به وسوس‌های سلامتی تان مستعدتر شوید.

حوستان باشد که نمره SUD شما بعد از رفتارهای چک کردن اندکی کاهش می‌یابد، اما بعد از مدت زمان کوتاه دوباره افزایش می‌یابد. این همان چرخه معیوبی است که لازم است شما آن را قطع کنید تا پریشانی تان به طور دائمی کاهش یابد.

از کاربرگ زیر برای ثبت نحوه کاهش پریشانی تان در طول مدت زمانی که شما روی رفتارهای چک کردن تان کار می کنید تا از آنها اجتناب کنید، استفاده کنید. اول شکایت بدنبال و نمره SUD تان را روی این کاربرگ ثبت کنید. بعد از روش ORDER استفاده کنید. در نهایت، نمره SUD تان را بعد از کارکردن با روش ORDER روی آن بنویسید. از همین روش برای هر یک از رفتارهای سلامتی تان استفاده کنید.

کاربرگ [استفاده از] روش ORDER برای رفتارهای چک کردن سلامتی

جمع کردن فرق زیادی با احتکار و وسوس ندارد. میزان جمع کردن و چگونگی جمع کردن می تواند زندگی شما را تحت تأثیر قرار دهد و مشخص کند که آیا شما یک محترم هستید یا خیر. بررسی اینکه چگونه و تا چه اندازه احتکار زندگی شما را تحت تأثیر قرار داده است. برایتان مفید است. به این منظور به پرسش های زیر پاسخ دهید:

بلی خیر

آیا اعضای خانواده تان، شما را "اشغال جمع کن" صدای کنند؟

بلی خیر

آیا در خانه تان آت و اشغال های زیادی دارید که برایتان سخت است که متوجه شوید کدامیک

بدربخور و کدامیک آشغال هستند؟

بلی خیر

آیا متوجه شده اید که برایتان دور ریختن چیزهای مختلف سخت است؟

بلی خیر

آیا خانه تان از چیزهایی که جمع کرده اید، به هم ریخته است؟

بلی خیر

آیا به خانه تان چیزهای بی مصرف را می آورید؟

بلی خیر

آیا دیگران به شما می گویند که شما یک "زباله گرد" هستید؟

بلی خیر

آیا وقتی دیگران به وسائل شما دست می زنند، اذیت می شوید؟

بلی خیر

آیا بعضی چیزها را در خانه نگه می دارید به این امید که سالها بعد به دردتان بخورد؟

بلی خیر

آیا نسبت به آنچه که دارید، احساس مسئولیت زیاد می کنید؟

بلی خیر

آیا دیگران به شما می گویند که آت و آشغال هایی که جمع کرده اید را دور بریزید؟

بلی خیر

آیا مرتب کردن چیزها برایتان در مقایسه با دیگران بیشتر طول می کشد؟

بلی خیر

آیا مجموعه هایی (کلکسیون هایی) دارید که این احساس را برایتان ایجاد کنند که غرق آنها شده اید؟

بلی خیر

آیا از اینکه دیگران را به خانه تان دعوت کنید، خجالت می کشید؟

بلی خیر

آیا برایتان پیدا کردن جایی برای نشستن سخت است؟

بلی خیر

آیا ظرف های غذای استفاده شده را دور نمی ریزید و نگه می دارید؟

بلی خیر

آیا حیوان های خانگی زیادی دارید که واقعاً مراقبت از آنها برایتان سخت است؟

آیا در مقایسه با دیگران به میزان بیشتری نسبت به دارایی‌هایتان تعلق خاطر دارید؟	بلی	خیر
آیا وقتی مجبور می‌شوید چیزی را دور بیاندازید، مضطرب می‌شوید؟	بلی	خیر
آیا دیگران شما را برای اینکه [در این خصوص] به متخصص مراجعه کنند، تشویق می‌کنند؟	بلی	خیر
آیا برای انجام کارهای خانه یا دور ریختن وسایل تعلل می‌کنید؟	بلی	خیر
در صورتی که به دو یا چند مورد از پرسش‌های فوق، پاسخ "بله" داده باشید، دلیل محکمی برای نگرانی در این مورد که شما دچار احتکار هستید و باید تمرين‌های این فصل را انجام دهید، وجود دارد. احتمالاً شما از همه انواع توجیه‌ها برای رفتارهایتان استفاده خواهید کرد. آیا متوجه شده‌اید که در این خصوص از جملاتی شبیه موارد زیر استفاده می‌کنید:		
این آنقدر خوب است که نمی‌شود آن را بیرون بیاندازم.	بلی	خیر
ممکن است بعداً به آن احتیاج داشته باشم.	بلی	خیر
نباید این را دور بریزم، هدر می‌رود.	بلی	خیر
این دارای اطلاعات مهمی است.	بلی	خیر
قصد دارم این را برابر نگه دارم.	بلی	خیر
بهتر است این را برای نگه دارم.	بلی	خیر
شاید این را باید برای بچه‌هایم نگه دارم.	بلی	خیر
وقتی در مورد چیزی دو به شک هستی، آن را نگه دار و بعد در موردش تصمیم بگیر.	بلی	خیر

در صورتی که جمله‌های بالا در گوشتان زنگ می‌زنند؛ زمان آن فرا رسیده است که تغییراتی را ایجاد کنید. هنوز یک مورد وجود دارد که لازم است به شما بگوییم تا برای احتکارتان آن را انجام دهید و به کار دیگری روی بیاورید. سؤالی که لازم است از خودتان پرسید "آیا من برای انجام دادن کارهایی که لازم است برای خلاص شدن از شر این وسایل اضافی انجام دهم حتی در صورتی که من را دچار اضطراب زیادی کند؛ آمادگی دارم؟" راه دیگر برای نگاه کردن به این موضوع این است که از خودتان پرسید "آیا با خلاص شدن از دست این آشغال‌ها، چیز بهتری به دست می‌آورم؟" یا سؤال مهم دیگر این است که "با نگه داشتن این آت و آشغال‌ها، چه چیزهایی را از دست می‌دهم؟"

پاسخ دادن به سؤال دوم به پاسخ دادن به سؤال اول کمک می‌کند. به عنوان مثال:

از دست دادن	به دست آوردن
از این به بعد، نمی‌توانم دیگران را به خانه‌ام دعوت کنم.	می‌توانم دوستانم را بدون خجالت دور هم جمع کنم.
من چیزهای مختلف را در این بهمن‌ریختگی گم می‌کنم.	می‌توانم آنچه احتیاج دارم را پیدا کنم.
این بهمن‌ریختگی باعث افسردگی‌ام می‌شود.	از دیدن فضاهای موجود، احساس آزادی می‌کنم.
احساس بدی در مورد خودم دارم.	احساس خیلی بهتری نسبت به خودم دارم.
از اینکه خانه‌ام اینگونه به نظر می‌رسد، متنفرم.	دوباره از خانه‌ام لذت می‌برم.
این بهمن‌ریختگی باعث می‌شود که انجام دادن کارها برایم سخت باشد.	با از بین رفتن بهمن‌ریختگی، می‌توانم کارهایم را به راحتی انجام دهم.
همسرم از این بهمن‌ریختگی‌ها، عصبانی است.	همسرم و من الان خیلی بهتر با هم کنار می‌ایم.

شکست‌ها

ممکن است تا اینجا دچار شکستهایی شده باشید، به خودتان چه گفتید؟ از این شکست چه درسی گرفتید؟ چه چیزی باعث شد که نسبت به شکست آسیب پذیر شوید؟ و یا چه کارهایی برای اینکه آسیب پذیری کمتری نسبت به شکستهای آتی داشته باشید، انجام دادید؟ از جاهای خالی زیر برای یادداشت کردن پاسخهایتان به این سؤال‌ها استفاده کنید. می‌توانید به فهرست‌هایی که بعداً به عنوان راه کارهای اجتناب از شکست تهیه خواهید کرد، هم نگاهی بیاندازید.

بازگشتید. برنامه‌ای طراحی کنید که اجزا دهد تا: به بررسی شکست‌هایتان بپردازید تا بتوانید یاد بگیرید که چه اتفاقی افتاد که به عادت‌های قدیمی تان

۱. به گونه‌ای کار کنید که واکنش افراطی نسبت به اضطراب به صورت انجام رفتارهای اجباری و افکار و سوابق نداشته باشد.

۲. مواظب خودتان باشید که بدون ذهن آگاهی مانند خواب گردها از تجارب و رویدادها عبور نکنید.

۳. با هر موقعیت به صورت یک رویداد مستقل برجورد کنید و به مشاهده خودتان پیردازید که [چگونه با آن کنار می‌آید].

۴. خودتان را روی اینجا و اکنون متمرکز کنید.

۵. روی هر تکلیف با دقت تمرکز کنید به خصوص وقتی که احساس می کنید هول شده اید.

کاربرگ بر نامه ریزی سرنخ‌ها

کدام سرنخ‌های برانگیزندۀ اضطراب باعث فراخوانی OCD تان می‌شوند؟ از کاربرگ زیر برای یادداشت کردن سرنخ‌هایی که باعث بهراهاندازی اضطراب، وسوسات‌هایی که بعد از اضطراب ایجاد می‌شوند، نمره SUD مهارت‌های مقابله‌ای قدیمی در برابر OCD که از آن استفاده می‌کردید، مهارت‌هایی که استفاده از آنها را فراموش کرده‌اید و برنامه‌ای که برای اصلاح کردن تکنیک‌های مقابله‌ای طراحی کرده‌اید، استفاده کنید. من ردیف اول را به عنوان مثال برایتان کامل کرده‌ام. با استفاده از این کاربرگ، یاد می‌گیرید که چه چیزی باعث بهراهاندازی الگوهای OCD قدیمی تان می‌شود و چه کاری برای پیشگیری از آن باید انجام دهید.

برنامه‌ام	چه کارهایی را فراموش کردم که انجام دهم	رفتارهای اجباری	نمره SUD ۱-۱۰۰	وسوسات‌ها	سرنخ‌ها
روی تنظیم محدودیت‌هایی برای شوهرم پافشاری کنم	از شوهرم بخواهم که بخشی از کار را به عهده بگیرد	تمیز کردن آنها برای ۵ بار	۸۵	چه چیزهایی لازم است تمیز شود	شوهرم خانه را به هم ریخته

گاهی اوقات، انتظار سرنخ‌هایی که باعث بهراهاندازی OCD تان می‌شوند را ندارید. با مواجهه‌سازی نمی‌توانید برای چنین مواردی به آسانی خود را آماده کنید و آنها باعث تعجب شما می‌شوند. برای این گونه موارد غیرقابل پیش‌بینی، چگونه برنامه‌ریزی می‌کنید؟ شما نمی‌دانید که در آینده چه اتفاقی می‌افتد، اما می‌توانید به طور کلی موقعیت‌هایی که باعث فراخوانی اضطراب می‌شوند را پیش‌بینی کنید. این کار می‌تواند تا حدودی پیچیده به نظر برسد، چون در گذشته دارای این تمایل بوده‌اید که به بیش برآورده‌سازی خطر پردازید. در اینجا مواردی برای آنچه باید انجام دهید، ارائه شده‌اند:

۱. در صورتی که هنوز از موقعیت خاصی به علت احساس اضطراب از حضور در آنجا نظری استراحتگاه‌های عمومی اجتناب می‌کنید، از آنها دوری نکنید- خودتان را با آنها به شیوه‌ای برنامه‌ریزی شده و با دقت مواجه کنید.
۲. هنگامی که موقعیت‌های فراخوانی کننده اضطراب نظیر غذا خوردن در یک رستوران که برای شما مشکل است، ایجاد می‌شوند، از مقیاس‌های واقع‌نگرانه برای ارزیابی واقعی خطر استفاده کنید نظری اینکه آیا بیشتر افراد این موقعیت را خطرناک یا غیرقابل تحمل فرض می‌کنند؟
۳. در صورتی که برآورد می‌کنید که یک موقعیت خطرناک نیست اما صرفاً باعث فراخوانی اضطراب می‌شود با مواجه‌سازی‌های درجه‌بندی شده شروع کنید.
۴. به یاد داشته باشید که مواجه‌سازی، روشی است که از آن برای خنثی‌سازی OCD استفاده می‌کنید. وقتی بقیه سرنخ‌ها را شناسایی کردید؛ با مواجه‌سازی به آنها حمله کنید.

کاربرگ بازیینی و کنترل مهارت‌ها

می‌خواهیم تعیین کنیم در کدامیک از بخش‌ها (از مجموعه کامل تمرین‌ها) به ضعیف‌ترین میزان عمل کرده‌اید، تا بتوانید به تقویت آنها پردازید. از کاربرگ زیر برای درجه‌بندی مواردی که در آنها قوی هستید و مواردی که در انجام آنها ضعف دارید، استفاده کنید. با اختصاص رتبه ۱ برای قوی‌ترین مهارت به رتبه‌بندی مهارت‌هایتان به ترتیب پردازید. همچنین، برنامه‌تان برای ارتقاء دادن آن مهارت را یادداشت کنید. این کاربرگ کمک می‌کند تا به تمرین به خاطر سپردن مهارت‌های پیشگیری از عود OCDتان پردازید.

مهارت	رتبه	برنامه پیشرفت
مشاهده کردن		
یادآوری		
انجام دادن		
مواجه شدن		
جلوگیری از پاسخ		
مهارت‌های تنش‌زدایی		
ورژش کردن		
حمایت اجتماعی		
تغذیه		

ایجاد برنامه پیشگیری از عود OCD خودتان

برنامه پیشگیری از عود OCD تان باید از وجود زیادی تشکیل شده باشد. از کاربرگ زیر برای حصول اطمینان از اینکه از تمامی این وجوده تبعیت می‌کنید، استفاده کنید. در قسمت تاریخ این کاربرگ، تاریخ هر هفته را یادداشت کنید تا اطمینان پیدا کنید که به طور کامل به این برنامه پاییند هستید. از فضاهای خالی ستون اول برای نوشتن بخش‌های اختصاصی برنامه منحصر به فردتان استفاده کنید. به عنوان مثال، در صورتی که در بخشی از روز به مکان‌های مذهبی (مانند مسجد) می‌روید یا به ورزش یوگا می‌پردازید، آن را یادداشت کنید. این کار به شما کمک می‌کند تا تمامی بخش‌های برنامه‌تان را مورد نظارت گری قرار دهید، به طوری که هیچ موردی را جا نیاندازید.

کاربرگ نظارتگری پیشگیری از عود

با ادامه کار روی برنامه پیشگیری از عودت‌دان، به خاطر داشته باشد که زندگی خود، نوعی چالش است و این چیز خوبی است! چالش‌ها باعث جالب شدن، هیجان‌انگیر شدن و پرماجرای شدن زندگی می‌شوند. به شما برای انجام دادن کامل تمرین‌های این کتاب کار تبریک می‌گوییم. جرأت ورزی و پیشگیری مداوم درس‌هایی که در این کتاب یاد گرفتید، باعث می‌شود که OCD تان برطرف شود. با تمرین منظم، به مداربندی مجدد مغز‌تان به گونه‌ای می‌پردازید که OCD برایتان صرفاً نوعی عادت بد تقلى شود که آن را پشت سر گذاشته‌اید.